

TRYBUNA ROBOTNICZA

Nr. 225 — (896)

Katowice - Kraków - Wrocław - Częstochowa - Rzeszów - Kielce, niedziela, 17 sierpnia 1947 r.

Rok V.

Kupon
konkursowy
Nr. 48

252 razy złamali Holendrzy zobowiązania

INDONEZYJCZYCY DOMAGAJĄ SIĘ
WYCOFANIA WOJSK HOLENDERSKICHWystępy
artystów
radzieckich

W dniu 14.8. w Teatrze Polskim w Warszawie odbył się uroczysty wieczór artystów radzieckich, laureatów Międzynarodowego Konkursu w Pradze.

Salę teatru wypełniły przedstawiciele organizacji społecznych, wojska, partii politycznych i Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, które zorganizowało wieczór. Uroczystości zaszczycili swoją obecnością Prezydent BIERUT, premier CYRANKIEWICZ, liczni członkowie Rządu oraz korpus dyplomatyczny na czele z jego dziekanem ambasadorem ZSRR LEBIEDIEWEM.

Gości powitał w imieniu Rządu minister kultury i sztuki Dybowski, który w krótkim przemówieniu podkreślił, że koncert jest jeszcze jednym krokiem na drodze do wzajemnego zbliżenia i poznania narodów Polski i ZSRR.

W odpowiedzi zabrał głos kierownik zespołu dyr. EWELINOW, który życzył pomyślności artystom polskim w ich pracy artystycznej i całemu Narodowi Polskiemu w odbudowie Państwa. „Nie mogliśmy — powiedział na zakończenie — nie zatrzymać się w Warszawie oczywiście Chopina i stolicy przepięknej Polski. Niech żyje demokratyczna Polska. Niech żyje przyjaźń polsko-radziecka”.

Po odegraniu hymnów narodowych obu państw rozpoczynają się występy. Nie wiadomo kogo więcej podziwiać. Wspaniała młoda pianistka TATIANA NIKOLAJEWA, która zdumiewa swoją techniką i muzikalnością wykonania, imponującą koloraturę ślicznej Iriny Maslennikowej, czy też wspaniały balet. Przy hucznym oklaskach kurtny opada i następuje przerwa. W drugiej części koncertu nowi artyści nie z mniejszym powodzeniem od swoich kolegów zaszczepiają nas ze swoim kunsztem aktorskim. Wiołenczista Rostropowicz czaruje pieknym tonem swego instrumentu, sołści baletu moskiewskiego Raisa Struczkowa, Aleksander Lapur i G. Farmianine zdumiewają techniką baletu. Wśród grzmotów oklasków dyr. Teatru Polskiego Martyka daje kuje w imieniu Prezydenta zespołowi, którego występ był prawdziwą uczcą artystyczną dla widzów, poznali ich ze wspaniałymi osiągnięciami artystów radzieckich i przychylnie się do pogłębienia kulturalnego między obu narodami w przededniu ich miesiąca wymiany kulturalnej.

SPORT

WYNIKI MECZÓW

O WEJŚCIE DO KL. A

SŁOZPN-u

KS 27 Orzegów — ZSK 20

Piaśt Pawłów — TS Murcki

Eminencja Dąb — Hejnał Kęty 4:2

Kop. Dębienieko — BBS Bieleśko 5:2

MECZE TOWARZYSKIE

RKS Zabłocie — Ruch W. Hajduk 3:2

Huta Pokój — Koszarawa Zywiec 2:1

RKU Sosnowiec — Piaśt Gliwice 4:3

ZZKS Barbara — RKS Gwiazda Halemba 4:1

RKS Brynica Czeladź — RKS Białoszowska 4:0

Piłmierz Milowice — Baildon Katowice 3:3

Walka Makoszowy — Kop. Kleofas 6:3

KS 38 Podlesianka — Orzeł Welnowice 9:2

RKS Kleofas — Śląsk Świętochłowice 5:2

Kop. Emma — WKS Wieruch Mikulczyce — Rymer 4:4

JOGIAKARTA, sobota.

Według komunikatu opublikowanego przez rząd Jogiakarta, w dniach od 8 do 11 sierpnia 1947 r. Holendrzy pogwałcili 252 razy rozkaz o zaprzestaniu działań wojennych. Lotnictwo holenderskie nadal rozwija działalność, a artyleria holenderska ostrzeliwuje z ładu i morza.

W CZWARTEK WIECZOREM RADA BEZPIECZEŃSTWA WZNOWIŁA DYSKUSJĘ W SPRAWIE INDONEZJI. PRZY STOLE OBRAD ZAJĘLI RÓWNIEŻ MIEJSCE B. PREMIER INDONEZJI DR. SUTAN SJAHRIH ORAZ PRZEDSTAWICIELE HOLANDII I INDI.

Były premier Republiki Indonezyjskiej dr. Sutan Sjahrih, reprezentujący swój kraj na sesji Rady Bezpieczeństwa, oświadczył, że fakty wskazują, iż Holendrzy nigdy nie pragnęli szczerze pokojowego uregulowania stosunków z Republiką.

Cała akcja Holendrów pod względem politycznym, militarnym i gospodarczym była jedynie — zdaniem przedstawiciela Republiki Indonezyjskiej — przygotowaniem do agresji przeciwko partii nerowu układu zawartego w Linggadja. Mówca prosił Radę o zarządzenie kompletnego wycofania wojsk holenderskich z całego tery-

torium Republiki i o niezwłoczne planowanie komisji ONZ, która ma kontrolować na miejscu wykonanie rozkazu.

Widoczne jest — określił mówca — że Holendrzy przygotowują się do użycia swej potęgi militarnej, celem zmuszenia nas do całkowitej kapitulacji.

RAMADIER
krytykowany
na kongresie SFIO

Już na pierwszym posiedzeniu kongresu SFIO wielu mówców krytykowało politykę RAMADIERA. Zarzucono m. in. RAMADIEROWI i ministrom socjalistycznym, że nie respektują uchwał partyjnych i nie realizują linii politycznej SFIO. Podkreślono konieczność dopuszczenia na odpowiedzialne stanowiska jedynie takich osób, co do których nie ma wątpliwości, że będą stosować się do uchwał i instrukcji władz naczelnych partii.

Poruszono również sprawę projektu statutu dla ALGERIU, krytykowanego Ramadiera za to, że w sprawie tej poczynił znaczne ustępstwa na rzecz MRP.

Dalszym przedmiotem ataku jest sprawa VIETNAMU. Podkreślano, że kosztowna wojna prowadzona na pod auspicjami socjalistycznego ministra MOUTETA doprowadziła do fiaska.

Następnie gdy Molet przedstawił sprawozdanie z działalności władz naczelnych SFIO postawiono wniosek o udzielenie MOLETOWI tzw. „moralnego absolutarium”. Wniosek ten został przyjęty większością 3068 mandatów przeciwko 1110, przy czym delegaci, reprezentujący 606 mandatów wstrzymali się od głosowania.

4. PYTANIE: Jakże są poglądy pana na przyszłość?

ODPOWIEDZ: Osiągniemy nasz cel! Narodu indonezyjskiego nikt i nie nie zepchnie już w jego clemną i ponurą przeszłość.

Osiągniemy swój cel

RADEN MAS SETJADSHIT jest przewodniczącym Indonezyjskiej Partii Komunistycznej. W czasie wojny pracował on w podziemnym ruchu oporu Hiszpanii, skutkiem czego został przez Niemców wywieziony do obozu koncentracyjnego.

Po wojnie powrócił do swej ojczyzny i od kilku miesięcy jest członkiem indonezyjskiego rządu republikańskiego. — Raden Mas Setjadshit udzielił poniższego wywiadu korespondentowi Teleprasa, podczas wojskowej napaści Holandii, która bombami, artylerią i pociskami pancernymi chciała ujarzmić zbuntowany kraj.

1. PYTANIE: Co charakteryzuje stosunki w Indonezji?

ODPOWIEDZ: Blokada holenderska, obejmująca Jawę, jest najbardziej charakterystycznym faktem na naszym archipelagu. Holandia zaprzecza co prawda jej istnieniu. Handel nasz uległ ograniczeniom, a w ten sposób podsta wa naszej egzystencji została zagrożona.

3. PYTANIE: Jak ułożyły się warunki po uzyskaniu przez Indonezję niezawisłości?

ODPOWIEDZ: Można już obecnie stwierdzić znaczną poprawę w stosunku do stanu poprzedniego. Dla chętnych do pracy istnieją wielkie możliwości. Robotni-

kom i chłopom powodzi się znacznie lepiej niż przed wojną. To samo dotyczy inteligencji, gdyż u przednio wszystkiej tejplątnie stanowiska zajmowali Holendrzy, którzy nie dopuszczali na nie krajowców. Jesteśmy obecnie w stanie konsolidacji, wbrew wszelkim przewidywaniom i twierdzeniom Holendrów, którzy właśnie liczyli na to, że nie sprostaną własnymi siłami trudności, które przed nami staną.

4. PYTANIE: Jakże są poglądy pana na przyszłość?

ODPOWIEDZ: Osiągniemy nasz cel! Narodu indonezyjskiego nikt i nie nie zepchnie już w jego clemną i ponurą przeszłość.

ANGIELSKA OPINIA O POLITYCE USA

(News Chronicle)

— Powróżyć panienko, powróżyć!
Usiadła stara cyganka, wyłożyła zatłuszczone karty i baże zasłuchanym dziewczynkom o „blondynach wieczorową porą”, o „wielkich pieniądzach”, o „liście z drogi”...

Siuchają w skupieniu dziewczęta i wierzą w tej chwili w przeznaczenie. Ale po powrocie do domu usiądą przy książkach i będą się uczyć do egzaminów. Wiedzą, że jeżeli się nie będą uczyły, to żadne przeznaczenie im nie pomoże.

W DRUGIEJ POŁOWIE PAŹDZIERNIKA B. R.

PROCES MORDERCÓW
Z OŚWIECIMIAUdział wezmą
przedstawiciele 17 państw

W WYWIADZIE UDZIELONYM PRZEDSTAWICIELOWI PAP PRZEWODNICZĄCY NAIWYŻSZEGO TRYBUNAŁU RP. W KRAKOWIE, DR. EIMER UDZIELIŁ INFORMACJI O MAJĄCYM SIĘ ODBYĆ W KRAKOWIE W DRUGIEJ POŁOWIE PAŹDZIERNIKA RB. PROCESIE PRZECIW BYŁYM CZŁONKOM ZAŁOGI SS OBOZU OŚWIECIM.

Proces ten oświadczył dr. EIMER, będzie miał charakter międzynarodowy, gdyż wezmą w nim udział przedstawiciele 17 państw, których obywatele ginęli masowo w kaźni oświęcimskiej.

Dochodzenia prowadzone przez Komisję do Badań Zbrodni Niemieckich w Krakowie pod kierownictwem sędziego apelacyjnego i przewodniczącego tejże komisji dr. SEHNA dobiegają już końca.

Proces ten potrwa około czterech tygodni. Na ławie oskarżonych zasiadą jedynie najwięksi przestępcy, jak szel wydział politycznego obozu w Oświęcimiu GRABNER, który aresztowany został przez władze okupacyjne w Wiedniu, następnie przekazany Jugosławii, a obecnie

Sprowadzony został do Polski, znany z okrucieństwa następca Hoesesa, LIEBESCHENSCHEL, szef kwatermistrz w Oświęcimiu i Majdanku MUSFELD, Lagerführer AU-MEIER oraz kaci obozu konieckiego w Brzezince MARIA MANDEL.

Oprócz wymienionych odpowiedzą także za swe czyny kilkadziesiąt innych funkcjonariuszy i strażników obozu.

Proces odbędzie się w Krakowie, jako w miejscu położonym blisko Oświęcimia, co ułatwi przeprowadzenie koniecznych wizji lokalnych, do których z uwagi na obecność przedstawicieli zagranicy Trybunał Najwyższy przywiązuje wielką wagę.

Skład Trybunału będzie identyczny, jak podczas procesu Hoesesa w Warszawie.

UROCZYSTOŚCI W PAKISTANIE

LONDYN, sobota. NARODZINY DWÓCH NOWYCH DOMINIÓW BRYTYJSKICH — INDI I PAKISTANU OBWIESZCZONO O POŁNOCY Z 14 NA 15 SIERPNIA SALWAMI DZIAŁ, DZWONAMI I OGNIAMI SZTUCZNYMI W MIASTACH I WIOSKACH INDI I PAKISTANU.

Wraz z uderzeniem północy lord MOUNTBATTEN przestał być wicekrólem Indii i stał się gubernatorem generalnym nowego dominium.

Jednocześnie przywódca muzułmanów Mohammed Ali Jinnah otrzymał oficjalnie tytuł gubernatora generalnego Pakistanu.

Mahatma GANDHI, znajdujący się tego dnia w Kalkucie, ochodził uroczystości we właściwy sobie sposób, a mianowicie odbywał 24 godzinny post, spędzając on cały dzień przy kołworotku i odprawia modły.

Pandit Jawaharlal NEHRU,

pierwszy premier nowego dominium Indii, wystosował okolicznościowe orędzie do 300 milionów mieszkańców dominium w NOWY DELHI STUDENCI SPA-LILI KUKLE SYMBOLIZUJĄCA IMPERIALIZM BRYTYJSKI Ludności rozdawano pamiątkowe medale i bawełnianą odzież. Ulice miast Indii i Pakistanu zapelnily się obywatelami dumami.

Małomówny
TRUMAN

Prezydent TRUMAN oświadczył wczoraj na konferencji prasowej, że w chwili obecnej nie ma zamiaru nieść odpowiedzialności za zwolnienie specjalnej sesji Kongresu, który jak wiadomo zbierze się dopiero w styczniu 1948 r.

Prezydent powiedział również, że nie może określić rozmiaru pomocy, jakiej Europa może się spodziewać na podstawie planu Marshalla. Truman odmówił wszelkich komentarzy odnośnie kryzysu gospodarczego w Wielkiej Brytanii.

Oświadczenie prezydenta Trumana przyjęte zostało przez członków delegacji brytyjskiej z dużym rozczarowaniem.

Bandy UPA
zlikwidowane!

Radio praskie podało o wiadomości o całkowitej likwidacji oddziałów banderowców zniszczonych przez wojska i władze Bezpieczeństwa. W wyniku walk banderowcy ponieśli straty w ilości 140 zabitych, a straty czechosłowackie wyrażają się cyfrą 37 osób.

Na tropie grobów
gdańskich
pocztowców

Sędzia śledczy Okręgowej Komisji do Badań Zbrodni Hitlerowskich ob. ZAHARIASIEWICZ oznajmił, iż Komisja znajduje się na drodze do wykrycia grobów pomordowanych obrońców polskiej poczty w Gdańsku. Badania naprowadziły na ślad grobów, z których zwłoki bohaterów pocztowych zostały poddane natychmiastowej ekshumacji.

Patrz strona 2
artykuł
IQBAL SINGH

MARSZ wydarzeń

W chwili gdy w LYONIE zbiera się kongres Francuskiej Partii Socjalistycznej — w oddalonym o kilka tys. km. WASHINGTONIE toczą się obrady między Anglią i USA w sprawie zwiększenia produkcji przemysłowej Zagłębia Ruhry.

ZAGŁĘBIE RUHRY KŁADZIE CIEN NA KONFERENCJĘ SFIO. Zaden z przywódców socjalistycznych nie śmie zgłaszać opinii o francuskiej w tej sprawie. Nominacyjne „koncesje” Stanów Zjednoczonych, jak np. zaproszenie Francji do wzięcia udziału w rozmowach nad kwestią kierownictwa przemysłem Zagłębia Ruhry, nie są w stanie zatrzeć wrażeń słów ministra Marshalla o konieczności odbudowy Niemiec przed odbudową krajów przez Niemcy zniszczonych.

Musią być nawet przyznać premier RAMADIER mowa: „Odbudowa Niemiec może nastąpić tylko po odbudowie Francji. Ofiary agresji muszą mieć pierwszeństwo przed mordercami”. Musiała to też przyznać w przeddzień kongresu socjalistyczny na „POPULAIRE” podkreślając: „Zaden Francus nie może być obojętnym wobec prób odbudowy ciężkiego przemysłu Zagłębia Ruhry podczas gdy wielkie piece francuskie stoją bezczynne z powodu braku węgla niemieckiego”.

Naród francuski zdaje sobie sprawę, że plan Marshalla, który jego podstawą jest odbudowa przemysłu niemieckiego, zagraża bezpieczeństwu Francji. I naród francuski zdaje sobie sprawę, że bez pełnego poparcia z jego strony nie może być mowy o urzeczywistnieniu tego planu.

FRANCJA LEŻY NA DRODZE DO NIEMIEC. Wiedzą o tym dobrze Francuzi. Wiedzą też monopolistki z Wall Street. Dlatego też nie szczędzą wysiłków aby uspić czujność Francuzów i zlać ich zrozumieli obawy o swoje bezpieczeństwo i dobrobyt gospodarczy.

Ku temu w pierwszym rzędzie służyła konferencja paryska i mglista zapowiedź „pomocy”, kiedy i o ile Kongres na to pozwoli. Ku temu też służy lansowany w ostatnich dniach projekt 40-letniego paktu wojskowego. Ale nawet i ta oferta nie dała krytyków polityki Ramadiera. Zbyt słabe w pamięci Francuzów są wspomnienia „amerykańskiej okupacji”.

A poza tym jak pisze komunistyczna „HUMANITE”: „Francuzi nie chcą sobie tylko zapewnić o „OSTATECZNYM ZWYCIĘSTWIE”, ale wierzą w zasadzie, że lepiej zapobiec chorobie niż później leczyć się, nie chcą aby ziemia francuska stała się raz jeszcze polem walki”.

Głos „HUMANITE” to głos milionów Francuzów nie tylko członków Francuskiej Partii Komunistycznej pierwszej partii Odrodzonej Francji ale i milionów demokratów i patriotów francuskich pragnących trwałego pokoju i bezpieczeństwa.

Czy głosu tego posłucha kongres SFIO?

ANDRZEJ BRONOWSKI.

PODZIELONE NARODZINY PAKISTANU

15.
VIII.

15-ty sierpnia jest ważną datą dla Indii. W dniu tym bowiem kraj został podzielony na dwa „dominia”. Nowe państwo Pakistan — zaistniało na politycznej mapie świata.

BEZSTRONNI OBSERWATORZY W FAKCIE POWSTANIA PAKISTANU WIDZĄ ZREALIZOWANIE JEŚCIE JEDNEGO KLASYCZNEGO MANEWRU POLITYKI IMPERIALISTYCZNEJ, KTÓRA STOSUJE NIEZMIENNĄ ZASADĘ „DZIELIĆ, ABY RZĄDZIĆ”.

BYŁOBY ZAKŁAMANIEM ZAPRZECZYĆ, ŻE WYMIENIONE WYŻEJ WYDARZENIE JEST PORAZKĄ SIŁ DEMOKRATYCZNYCH W INDIACH I CAŁEJ AZJI.

Uznać powstanie Pakistanu, jako porażkę sił demokratycznych, jest niewystarczające. Należy przede wszystkim zrozumieć genezę tego faktu.

Zadać sobie pytanie: jakie okoliczności pozwoliły imperialistycznej strategii osiągnąć tak łatwo zamierzony cel?

Co doprowadziło do podziału

Proces rozwoju kapitalistycznej gospodarki w Indiach nie miał normalnego przebiegu. Od początku istniał rozłam w szeregach burżuazji indyjskiej. Hindusi przejęli inicjatywę na polu przemysłowym, podczas gdy Muzulmanie pozostali raczej bierni, zajęci feudalnymi interesami swych wielkich własności ziemskich.

Druga wojna światowa wywodziła jeszcze te różnice, otwierając przed kapitalistami hinduskimi możliwości łatwych zysków na rynku spekulacyjnym, co podnieśli ich apetyty zarobkowe.

Należy również pamiętać, że idea podziału Indii jest obca szerokim warstwom ludności tego kraju. Podział Indii nastąpił nie na skutek demokratycznej decyzji ludu. Nie można w ogóle mówić o demokratycznej decyzji ludu w kraju, gdzie jedynie 11 proc. ludności posiada prawo głosowania.

Poza tym należy przyznać, że większa część przywódców Kongresu wykazywała wybitny brak zrozumienia dla rozwiązania problemu mu-

zmańskiego.

Nie złożono śmiałego pozytywnego oświadczenia o stosowaniu

Mountbatten oddaje władzę

Warto jest przypomnieć, że do piero w roku 1940, żądanie utworzenia osobnego państwa stało się główną wytyczną oficjalnej polityki Ligi Muzulmańskiej. Az do tego czasu wszelkie projekty ewentualnego podziału napotykały na opór ze strony przywódcy Ligi JINNAHA.

zasady samostanowienia narodów, która jest nieodłączną częścią konstytucji republik w Związku Radzieckim, oraz w Federacyjnej Republice Ludowej Jugosławii.

W ten sposób popełniono kardynalny błąd, który pozwolił siłom destrukcyjnym osiągnąć łatwo zwycięstwo.

publik południowo - amerykańskich na dobrowolne ograniczenie ich suwerenności narodowej.

Podczas wojny południowo - amerykańskie kraje ustąpiły Stanom Zjednoczonym bazy morskie i lotnicze, aby ułatwić im prowadzenie walki przeciw

podziemu podwodnemu i zapobiec klęsce podobnej do poniesionej na Pacyfiku pod Pearl Harbour.

Po wojnie bazy te wróciły nominalnie do państw, do których należały. W rzeczywistości jednak żołnierze amerykańscy w dalszym ciągu stacjonują w Brazylii, Wenezueli i Ekwadorze, a oddziały marynarskie nadal pozostają na obszarze Republiki Panamskiej wbrew umowie zawartej między

państwami południowo - amerykańskimi a Stanami Zjednoczonymi. Miesięczny eksport USA przeznaczony do krajów Ameryki Łacińskiej wynosi obecnie 330 milionów dolarów, podczas gdy import USA z Ameryki Południowej nie przekracza 180 mil. dolarów miesięcznie. W ten sposób dla utrzymania niezbędnego importu państwa Ameryki Łacińskiej zużywają miesięcznie około 150 milionów dolarów z posiadanych rezerw złota i walut zagranicznych. Fakt że ok. 25 proc. rezerw złota i walut zagranicznych posiadanych przez kraje Ameryki Łacińskiej, zablokowane jest w funtach szterlingach i innej walucie zagranicznej, nie wymiennej na dolary, powoduje

ich obrotach ze Stanami Zjednoczonymi. Miesięczny eksport USA przeznaczony do krajów Ameryki Łacińskiej wynosi obecnie 330 milionów dolarów, podczas gdy import USA z Ameryki Południowej nie przekracza 180 mil. dolarów miesięcznie. W ten sposób dla utrzymania niezbędnego importu państwa Ameryki Łacińskiej zużywają miesięcznie około 150 milionów dolarów z posiadanych rezerw złota i walut zagranicznych. Fakt że ok. 25 proc. rezerw złota i walut zagranicznych posiadanych przez kraje Ameryki Łacińskiej, zablokowane jest w funtach szterlingach i innej walucie zagranicznej, nie wymiennej na dolary, powoduje

Po Paryżu - Petropolis

USA ZNOWU OFIAROWUJĄ SWOJĄ „POMOC”

Panamą i USA.

Obecnie Stany Zjednoczone pragną utrzymać i rozszerzyć swoje bazy wojskowe na kontynencie Ameryki Południowej przez dostarczenie państwom południowo-amerykańskim instruktorów, broni i innego sprzętu wojskowego, potrzebnego do „obrony kontynentu”. Jednocześnie monopolistki amerykańskie proponując zawarcie paktu chcą obciążyć państwa południowo - amerykańskie dodatkowym obowiązkiem dostarczania środków pieniężnych dla baz wojskowych USA.

W tym celu USA wykorzystują ciekłą sytuację gospodarczą w jakiej znalazły się państwa Ameryki Łacińskiej. Podczas wojny

Wszystkie kraje Ameryki Południowej, które otrzymały kredyty amerykańskie lub pożyczki z „Importu Eksport Banku” z New Yorku, drogo płać za pomoc. Tak np. 35 proc. budżetu

Wszystkie kraje Ameryki Południowej, które otrzymały kredyty amerykańskie lub pożyczki z „Importu Eksport Banku” z New Yorku, drogo płać za pomoc. Tak np. 35 proc. budżetu

We Francji zdrożał CHLEB

zadowolenie z powodu tego, że rząd nie zalegał w sprawie ceny chleba opinii konsumentów. CGT po wzięciu rezolucji, w której potępiła politykę gospodarczą rządu i zapowiedziała podjęcie środków, zmierzających do zmniejszenia cen chleba.

Montgomery jedzie do Niemiec

LONDYN, sobota. W dniu wczorajszym odejść do Niemiec marszałek polny lord MONTGOMERY. Marszałek Montgomery zabawi w Niemczech dwa dni.

De Albornos formuje rząd hiszpański

NOWY JORK, sobota. Przywódca lewego skrzydła republikanów hiszpańskich DE ALBORNOS podjął się misji utworzenia nowego republikańskiego rządu hiszpańskiego.

ANGLO - SZWEDZKIE ROKOWANIA HANDLOWE

LONDYN, sobota. Podano urzędowo do wiadomości, że w dniu 25 bm. w Sztokholmie wznowione zostaną pertraktacje handlowe angielsko-szwedzkie, przez rywane już dwukrotnie wskutek nacisku Stanów Zjednoczonych.

Wielka Brytania pragnie otrzymać przede wszystkim drzewo w zamian za chemikalia, wełnę, meble kolorowe i maszyny.

ostry kryzys dolarowy.

Tę sytuację starają się wykozystać Stany Zjednoczone, operując obietnicami pomocy gospodarczej, szczegóły której zostały by omówione na następnej konferencji panamerykańskiej w Bogocie, wyznaczanej na styczeń 1948 r. W żadnym wypadku pomoc ta nie mogłaby być udzielona bez zgody Kongresu, którego następną sesję odbędzie się dopiero na wiosnę przyszłego roku.

Ekspancja amerykańska w Ameryce Południowej napotyka na rosnący opór narodów, które do brze zdają sobie sprawę, jak w praktyce wygląda pomoc amerykańska. Losy państw południowo - amerykańskich, które znaj-

Wszystkie kraje Ameryki Południowej, które otrzymały kredyty amerykańskie lub pożyczki z „Importu Eksport Banku” z New Yorku, drogo płać za pomoc. Tak np. 35 proc. budżetu

Inkwizycja w wieku XX USA PAŃSTWEM POLICYJNYM pisze Johannes Steel

Najpoważniejszym problemem wewnętrznym-amerykańskim jest zagadnienie swobód obywatelskich, które w ciągu ubiegłych sześciu miesięcy otrzymywały cios za ciosem.

Czynnikami rządzącymi, pragnąc ujednolicić opinię publiczną, rozpoczęli polowanie na „heretyków”, przy tym zastosowano metody, przypominające żywo czasy inkwizycji.

Każdy, kto odważył się wypowiedzieć krytyczne uwagi na temat zagranicznej polityki rządu, czy też wziął w obronę świat pracy — stał się ofiarą prześladowań. Najlepszym przykładem stosowanych przez władze metod jest zwolnienie 10 urzędników Departamentu Stanu.

Dawniejszy sekretarz stanu

BYRNES, po

siadający, po

ważne doświadczenie prawnicze, jako dawny

członek Sądu Najwyższego,

nie uważał się

za dostateczny

w tej dziedzinie

autorytet, natomiast obecny

minister spraw zagranicznych,

MARSHALL, posiadający

wojskowy, zdyscyplinowany

umysł, nie zaważał się użyć swej

władzy, bez najmniejszych skrupułów.

Tego rodzaju metody nie doprowadzają nigdy do usunięcia

niełojalnych elementów z Departamentu Stanu, ani z Komisji

Energii Atomowej, lub Departamentu

Marynarki i Departamentu Wojny.

Usunięci zostaną jedynie ludzie,

którzy w jak najszlachetniejszy

sposób pracują dla dobra

amerykańskiej klasy pracującej.

Antydemokratyczne nastawienie

członków Kongresu jest w tej chwili

silniejsze od antypatii w stosunku

do nazistów, którzy w okresie

szczytowego nasilenia działań

wojsk hitlerowskich podczas ostatniej

wojny.

General FRANKO wysłał wybitnych

działaczy faszystowskich do krajów

powojskowych, do celu wzmocnienia

nastrojów profaszystowskich, tak np. jeden

z założycieli Falangi Jose Maria

de AFEILSA znajduje się w chwili obecnej

w Argentynie, jego zaś pomocnik Alfaro

PO-LANCO został mianowany po-

siem Hiszpanii w Kolumbii.

Piarczy falangistowski Morello

TORROVA przybył do Kuby na

czelo zespołu teatralnego, a pi-

siarczy Fernandes ARDAVIN znaj-

duje się w chwili obecnej w

Meksyku, gdzie również objął

kierownictwo zespołu teatralnego.

Kompozytor GERRERO za-

mierza odbyć tournée po kra-

jach Ameryki Łacińskiej, a zna-

ny faszysta GALAN zajmuje sta-

nowisko poła w Hawannie.

Leningrad — jedno z najpiękniej-

szych miast w ZSRR uległ znac-

nym zniszczeniom w czasie wojny.

Obecnie odbudowa Leningradu zbli-

ża się ku końcowi. W ubiegłym ro-

ku odbudowano 400 tysięcy metrów

kwadratowych powierzchni mieszkalnej,

pokryto 2 miliony mtr. kwadr.

dachów i otwarto nowe szko-

ły dla 300 tysięcy uczniów. W cią-

gu bieżącego roku do użytku mie-

szkańców Leningradu oddanych zo-

staną ponad 2 tysiące budynków o

powierzchni pół miliona metrów

kwadratowych. Na rekonstrukcję

Leningradu wyasygnowano w tym

roku 2 miliardy 300 milionów rubli.

Decyzją głównego sztabu młodzieżowych

brigad pracy, polskiej brigady

mlodzieżowej, pracującej od miesiąca

nad budową linii kolejowej SZAMAC — SARAJE-

WO, nadano tytuł „brigady sztur-

mowej”. „Brigada polska — głosi

rezolucja sztabu głównego — dała

świadczenie nierozdzielnej współ-

pracy młodzieży polskiej i jugosła-

wiańskiej, współpracy zrodzonej w

najcięższych chwilach walki o nie-

podległość i pogłębiającej się obec-

nie w czasie pokoju”.

Za szczególnie ofiarną pracę 13

członków brigady polskiej otrzy-

mało tytuł „bohatera pracy”, a 19

zostało wyróżnionych.

W toku dochodzeń stwierdzo-

no, że IG FARBENINDUSTRIE utrzymywała ścisły kontakt z rzą-

dem hitlerowskim i przyczyniała się

do zwiększenia potencjału wojenne-

go Niemiec. 84 proc. materiałów

wybuchowych, wyrzbianych w

Niemczech, pochodziło z zakła-

dów I. G. Farbenindustrie. Od ro-

ku 1943 I G Farbenindustrie pro-

dukowała najsilniejszy gaz tru-

jący (t. zw. cyklon), którym wy-

mordowano miliony ofiar obo-

zów koncentracyjnych. Siedźtwo

wykazało również, że dyrektor na

czelny koncernu SCHMITZ na-

mawiał Hitlera, by użył w woj-

nie przeciw Anglii, ZSRR i USA

gazów, produkcji I G Farbenin-

dustrie, które miały przenikać

przez wszystkie maski gazowe.

W toku dochodzeń stwierdzo-

no, że IG FARBENINDUSTRIE utrzymywała ścisły kontakt z rzą-

dem hitlerowskim i przyczyniała się

do zwiększenia potencjału wojenne-

go Niemiec. 84 proc. materiałów

wybuchowych, wyrzbianych w

Niemczech, pochodziło z zakła-

dów I. G. Farbenindustrie. Od ro-

ku 1943 I G Farbenindustrie pro-

dukowała najsilniejszy gaz tru-

jący (t. zw. cyklon), którym wy-

mordowano miliony ofiar obo-

zów koncentracyjnych. Siedźtwo

wykazało również, że dyrektor na

czelny koncernu SCHMITZ na-

mawiał Hitlera, by użył w woj-

nie przeciw Anglii, ZSRR i USA

gazów, produkcji I G Farbenin-

dustrie, które miały przenikać

przez wszystkie maski gazowe.

W toku dochodzeń stwierdzo-

no, że IG FARBENINDUSTRIE utrzymywała ścisły kontakt z rzą-

dem hitlerowskim i przyczyniała się

do zwiększenia potencjału wojenne-

go Niemiec. 84 proc. materiałów

wybuchowych, wyrzbianych w

Niemczech, pochodziło z zakła-

dów I. G. Farbenindustrie. Od ro-

ku 1943 I G Farbenindustrie pro-

dukowała najsilniejszy gaz tru-

jący (t. zw. cyklon), którym wy-

mordowano miliony ofiar obo-

zów koncentracyjnych. Siedźtwo

wykazało również, że dyrektor na

czelny koncernu SCHMITZ na-

mawiał Hitlera, by użył w woj-

nie przeciw Anglii, ZSRR i USA

gazów, produkcji I G Farbenin-

dustrie, które miały przenikać

przez wszystkie maski gazowe.

W toku dochodzeń stwierdzo-

no, że IG FARBENINDUSTRIE utrzymywała ścisły kontakt z rzą-

dem hitlerowskim i przyczyniała się

Sprowadzamy samochody

Już są w drodze z Antwerpii do Polski samochody z demobilu amerykańskiego. Przyjdzie 37 ciężarówek i 10 sprzężarek wartości 178 tys. dolarów. W ślad za tym idzie drugi transport 55 ciężarówek „Dżepsów” oraz 24 różnych samochodów, wartości 84 tys. dolarów. W Antwerpii przygotowuje się wielki transport kolejowy sprzętu samochodowego. Ruch demobilowy w ciągu ostatnich tygodni ożywił się znacznie i należy się spodziewać w najbliższym czasie dalszych transportów. Z demobilu amerykańskiego wybiera się w tej chwili cały szereg obrabiarek i przeróżnych maszyn dla naszego przemysłu.

BĘDZIEMY KARAC za niedbalstwo

Ze względu na wielkie ilości pałoziołów i gryzoni, które niszczą ziarno, Ministerstwo Agrowizacji zarządziło aby w sierpniu — miesiącu kiedy jest najmniej zboża w magazynach i elewatorach — przeprowadzono dezynfekcję tych magazynów w celu zniszczenia pałoziołów i gryzoni. Ministerstwo przypomina, iż osoby, które zaniedbają dezynfekcji magazynów, wskutek czego nastąpią straty, poniosą odpowiedzialność cywilną i karną.

Nowa wystawa „Ruiny Warszawy”

Od kilku dni bawi w Polsce dość popularna amerykańska malarka, a zarazem dziennikarka, p. ALVENA SECCAR. Po obejście całego kraju, p. Seccar przez dłuższy przeciąg czasu zatrzyma się w Warszawie, gdzie przygotowuje serię rysunków i obrazów ruin najbardziej zniszczonej stolicy. P. Seccar ma zamiar na jesieni otworzyć własną wystawę rysunków i obrazów, pn. „RUINY WARSZAWY”.

PRZEGLĄD PRASY KRAJOWEJ

Praca kontrolerów społecznych winna być otoczona szacunkiem

„Głos Ludu” w rubryce „Na tematy dnia” omawiając walkę ze spekulacją, podkreśla konieczność nieosłabiania jej ani na chwilę. Gazeta pisze: „Paskarz, spekulant, nieuczciwy kupiec musi wiedzieć, że ceny wyznaczone przez Państwo — ceny uzasadnione i gwarantujące godziwy zarobek wszystkim ogniom handlu, muszą być i będą przestrzegane. Trzeba, aby każdy człowiek pracy zdawał sobie sprawę, że utrzymanie w okresie przednówka stałych a nawet zniżających cen na chleb, że zahamowanie wzrostu cen na mięso, mleko czy tłuszcz, to w wielkim stopniu zasługa kontrolerów i lustratorów. Trzeba, aby praca kontrolerów społecznych i lustratorów podatkowych otoczona była jeszcze większym niż dotychczas szacunkiem, trzeba aby każdy zdawał sobie sprawę, że ci ludzie — ci robotnicy i pracownicy umysłowi, których partie robotnicze związki zawodowe odkomenderowały do akcji antyspekulacyjnej, to obrońcy i sojusznicy świata pracy, to frontowi żołnierze walki toczącej się o poprawę bytu mas pracujących. Walka trwa. Okres powszechnej mobilizacji mas pracujących jeszcze nie minął. Wróg jeszcze nie zrezygnował z odwetu. Z tego powinni sobie zdawać sprawę wszyscy ludzie pracy, o tym nie wolno zapominać nawet przez chwilę”.

Droga St. Zjednoczonych i Anglii prowadzi do wygrania pokoju przez Niemcy

Tygodnik „Świat i Polska” w numerze 17 poświęca artykuł rubryki „Oblicze tygodnia” zagadnieniu niemieckiemu, pisząc: Istotą trudności problemu niemieckiego jest bowiem odmienną podjęciem do niego przez poszczególnych partnerów: kraje kontynentu europejskiego, jak ZSRK, Francja i Polska, wielokrotne ofiary agresji niemieckiej, wysuwają na pierwszy plan wzgląd na bezpieczeństwo swoje i Europy. Stąd silne akcentowanie przez ministra Molotowa postulatów demokratyzacji i denazifikacji Niemiec, jako niezbędnych uzupełnień ich demilitaryzacji. Stany Zjednoczone natomiast kierują się w swej polityce niemieckimi względami strategicznymi, traktując Niemcy jako przyszłą amerykańską bazę przemysłową — zbrojeniową na kontynencie europejskim, oraz względami interesu kapitalistycznego, tj. chęcią ulokowania w Niemczech nadmiaru swej produkcji przemysłowej. Wreszcie Anglia jest zadowolona z jednej, centralną troską — zmniejszeniem swego zadłużenia do Ameryki dla odzyskania swobody ruchów. Stąd gotowość Anglii do budowania niemieckiego potencjału gospodarczego, dla zrzucenia z siebie ciężaru żywienia Niemiec zachodnich, a to mimo groźby szybkiego odrodzenia się tą drogą konkurencji przemysłu Niemiec i niebezpieczeństwa odbudowy ich militarystyki.

Trzeci kwartał decyduje o wykonaniu planu BIEŻĄCE ZADANIA PRZEMYSŁU WĘGLOWEGO

Trzeci kwartał, a szczególnie jego dwa ostatnie miesiące, decydują o wykonaniu planu wydobywania i eksportu węgla.

Dotychczasowe wyniki wskazują, że okresowe osłabienie tempa wydobywania zostało przełamane, dzięki usunięciu szeregu braków organizacyjnych oraz samorządному współzawodnictwu czołowych górników.

Mimo to, przed przemysłem węglowym stoją poważne zadania. Do nich należy sprawne zaopatrzenie rynku krajowego w węgiel opałowy, wzmocnienie eksportu morskiego przed nastaniem zimy i zamrożeniem portów, oraz utrzymanie równowagi dostaw węgla dla przemysłu przy wzmocnionych transportach węgla opałowego.

Należy poważnie liczyć się z tym, że zużycie węgla na 1 miesiąc kańca stale wzrasta. W roku 1937 wynosiło ono ok. 707 kg., obecnie — 1.351 kg.

Oczywiście, że ogólne wydobywanie węgla systematycznie się zwiększa i nie ma żadnych konieczności ograniczenia tego zużycia. W lipcu 1946 r. wydobyto węgla 4.082.267 ton, a w tym samym miesiącu bieżącego roku przekroczyło 5 mil. ton.

Specjalną uwagę należy poświęcić eksportowi węgla drogą morską. Eksport ten wynosi prawie połowę eksportu drogą lądową.

W r. 1946 na 13,5 mil. ton wyeksportowanego węgla przeszło 4 mil. przypada na wywóz morzem. W trzecim kwartale wykorzystanie być musi dogodnie warunki eksportu węgla do Szwecji oraz do innych krajów, z którymi nie posiadamy połączenia lądowego.

Jak widzimy, problem wykonania planu wydobywania, eksportu i zaopatrzenia rynku światowego nabiera na ostrość w bieżących dwóch miesiącach.

Ażby sprostać tym poważnym zadaniom należy wykończyć wszystkie techniczne możliwości zwiększenia wydobywania oraz zwrócić uwagę i umasowienie współzawodnictwa indywidualnego i zespołowego. W jesiennych miesiącach należy zwrócić uwagę na plan transportów kolejowych oraz na kolejność potrzeb poszczególnych przemysłów.

Należy już teraz przygotować się do zwalczania trudności transportowych w okresie zimy i wykorzystać jesienne miesiące do

rozprowadzenia na rynek wewnętrzny niezbędnych ilości węgla. OD OSIĄGNIĘCIE TRZECIEGO KWARTAŁU ZALEŻY WYKONANIE PLANU WĘGLOWEGO. W pierwszym półroczu wydobyto 27.170.000 ton węgla, a plan na rok 1947 przewiduje 57,7 mil. ton. Z tego wynika, że do pełnego wykonania planu pozostało jeszcze przeszło 30 mil. ton. W miesiącach zimowych wydoby-

bycie się obniża (sierpień 1946 r. — 4.157.400 — grudzień 1946 r. — 4.054.000).

Jeśli idzie o sprawę wydobywania, zauważyć się daje znaczna poprawa. Odnosnie rozprawiania węgla po kraju i eksportu, należy odpowiednio przygotować aparat zbytu, transportu i przeładunku.

PRZEMYSŁ WĘGLOWY PRZEKROCZYŁ W ROKU BIEŻĄCYM POZIOM CYFR, NIENOTOWANYCH W SWEJ HISTORII. Do pełnego wykonania pozostało jednak jeszcze bardzo wiele, a przede wszystkim należy nie tylko na wykonanie, ale i na przekroczenie planu.

Plan roku ubiegłego, ustalony na 46 mil. ton został wypełniony z nadwyżką 1200 tys. ton. Przekroczenie tegorocznego planu uzależnione jest od osiągnięcia najbardziej odpowiedniego i decydującego okresu, którym jest trzeci kwartał.

STANSKI

BUDUJEMY MOST

Nasz warszawski korespondent donosi

Liczne rzesze warszawiaków z zainteresowaniem obserwują postępy budowy mostu Śląsko-Dąbrowskiego. Wiel

ki dźwięk rozbiera ostatnie przęsło brygi mostu Kierbedzia, na całej Wiśle od jednego brzegu do drugiego widać rusztowania przy pomocy których od budowlane filary starego mostu.

Kierownik budowy mostu inżynier WOLINSKI udziela nam kilku informacji. Obecnie trwają prace przygotowawcze, tak zwane urzędowanie placu. W tej fazie stawia się baraki dla pomieszczenia biur i w ogóle budynków dla

personelu zajętego przy budowie. Obecnie już pracuje około 50 ludzi i za 10 dni ostatnie przęsło mostu Kierbedzia zniknie zupełnie. A nie lada to był most, słynął w Warszawie 80 lat i był pierwszym kratowym mostem na kontynencie Europy. Praca nad jego budową trwała 6 lat, a kierował nią Polak w służbie armii rosyjskiej generał KIERBEDZ, od którego most wzięł swoją nazwę. General Kierbedz był znakomitym budowniczym, wstawił się między innymi budowa pierwszego stałego mostu na Nowie i 11 innych kolejowych Mostów — Petersburg i Moskwa — Warszawa. Budowa mostu Śląsko-Dąbrowskiego projektowana jest na dwa lata. W końcu 1949 roku most powinien być gotowy. „Nazwałimy most Śląsko-Dąbrowskim z 2-ech powodów — mówi inżynier Wolinski — po pierwsze dlatego, że duża część funduszy na jego bu-

Tow. Premier na konferencji rzeczników kontroli partyjnej PPS

W związku z wykonaniem uchwały Rady Naczelnej PPS o weryfikacji członków partii, w dniu 14 bm. odbyła się w gmachu CKW PPS konferencja sekretarzy, rzeczników kontroli partyjnej, pełnomocników dla akcji weryfikacji, kierowników wydziałów komitetów wojewódzkich PPS. Konferencję przewodniczył sekretarz CKW PPS, tow. poseł RE-CZEK, który w przemówieniu swoim scharakteryzował całokształt akcji weryfikacyjnej.

Weryfikacja ta ma na celu podniesienie stopnia świadomości ideologicznej w szeregu partyjnych oraz — w związku z szerokim rozrostem partii — zabezpieczenie organizacji partyjnych przed wszelkimi próbami przenikania do nich elementów reakcyjnych.

Projekt organizacji akcji weryfikacyjnej zreferował pełnomocnik CKW PPS dla spraw weryfikacji, tow. GRĘBECKI. Po referatach nastąpiła dyskusja, w której zabierali głos działacze terenowi, dzieląc się swymi spostrzeżeniami, które posłużyły do opracowania wyczerpującej instrukcji. W czasie dyskusji przybył na salę obrad sekretarz generalny CKW PPS, tow. Premier JO ZEF CYRANKIEWICZ, który udzielił odpowiedzi na zadawane pytania przez uczestników konferencji.

Zmiany organizacyjne władz przemysłowo-handlowych

W wykonaniu dekretu z dnia 27. 3 br. o zmianach organizacji i zakresie działania naczelnych władz administracyjnych, przeszedł pod zarząd Ministerstwa Przemysłu i Handlu oraz podległych mu urzędów 2 i 3 instancji sprawy polityki handlu wewnętrznego i handlu państwowego, nadzór nad samorządem gospodarczym oraz handlowe szkolenie zawodowe.

W wyniku powyższych zmian należy do kompetencji wojewódzkich wydziałów przemysłu i handlu (względnie powiatowych referatów przemysłowo-handlowych) sprawy dotyczące administracji przemysłowej i handlowej, a wynikające z ustawodawstwa przemysłowego, udzielanie koncesji, zatwierdzanie projektów urządzeń, sprawy elektryfikacji, rzemiosła, samorządu gospodarczego itp. oraz nadzór nad handlem (m. in. sprawy wynikające z ustawy z dn. 2.6. br. o zwalczaniu drożyzny oraz o prowadzeniu przedsiębiorstw handlowych i wykonywaniu czynności handlowych).

Rozdział artykułów kontyngentowych nadal podlega wydaniu w całości referatowi wojewódzkiemu i referatowi powiatowemu, względnie referatowi powiatowemu.

Tournée Rubinsteina po Europie

Znakomity pianista polski ARTUR RUBINSTEIN udaje się na jesień na tournée po Europie środkowej.

Prawdopodobnie Artur Rubinstein przybędzie także do Polski.

Ostatni Niemiec opuścił Gniezno

W tych dniach opuścił Gniezno ostatni transport Niemców do Rzeszy. Powszechną uwagę zwróciła duża ilość bagażu osobistego jaki zabierali Niemcy w drogę.

Wyrok w procesie »Dziadka« w Bydgoszczy

W procesie „DZIADKA”, szefa tajnej organizacji z Nakła i jego towarzyszy, oskarżonych o gromadzenie broni i wroga działalność przeciw Państwu Polskiemu, zapadł w Bydgoszczy wyrok skazujący 9 członków bandy łącznie na 74 lata więzienia. E. Sokół (ps. „Dziadek”) skazany został na 12 lat więzienia, inni od 10 do 5 lat.

PRAWO ZWALNIA ZŁOCZYŃCÓW

W Berlinie stosuje się przepis, mówiący o prawie trzymywania młodzieży tylko przez dwa tygodnie w areszcie, aż do rozprawy sądowej, w razie niemożności spełnienia tego warunku młodociany więzień musi być puszczony na wolność.

Przepis ten — twierdzi komentator dr. Paul Rongen — prowadzi do licznych nadużyć, trudno bowiem uwierzyć, żeby w pilnej, poważnej sprawie, jaką jest z całą pewnością morderstwo, nie można było przez dwa tygodnie wydać wyroku sądowego. Młodocianych przestępców „w myśl ustawy” wypuszcza się na wolność. Tego rodzaju zachowanie władz sądowych zasługuje bezspornie na surowe napomnienie i bliższe zainteresowanie się tą sprawą. Zarządzenie mówiące o maksymalnej długości aresztu nie ma z pewnością na celu zwalnianie winnych od kary, ani też zmierzanie do systemu pracy, ale tylko jej przyspieszenie oraz przypomnienie, że nie może być wyroku bez uprzedniej rozprawy sądowej — jak to bywało często w faszystowskich Niemczech.

Prasa Berlina była ostatnio bardzo poruszona zwalnianiem przestępców, nie mogła jednak dociec prawdy w tej sprawie, gdyż na wszelkie pytania nie można było otrzymać „wyczerpującej odpowiedzi”. Po prostu nie istniała „osoba kompetentna” do udzielania tego rodzaju wyjaśnień.

NOWE SWOBODY DLA JEŃCÓW NIEMIECKICH

Dla 275 tys. jeńców niemieckich, przebywających jeszcze w W. Brytanii, zniesiono szereg ograniczeń, krepujących ich swobodę. Nowe przywileje pozwalają im korzystać z kin i teatru, swobodnie poruszać się w mieście, posiadać pieniądze przy sobie. O godz. 22.00 wszyscy jednak muszą powrócić do obozu.

Pozwolono też jeńcom na małżeństwa z dziewczętami brytyjskimi, jednak nie wyjaśniono dotąd problemów z nim związanych, jak np. sprawę obywatelstwa.

GENERAL BRYTYJSKI PRZYWITANY WYBUCHEM GRANATÓW NA LOTNISKU BERLIŃSKIM

Do Berlina przybył samolotem brytyjski min. wojny Bellenger w celu wizytacji brytyjskich oddziałów wojskowych. Wkrótce po wylądowaniu na lotnisku Berlin-Gatow komendant brytyjskiej armii reńskiej, eksplodowały tam 4 pociski artyleryjskie, przy czym 1 uderzył o 100 m od gmachu wojskowego, nie powodując jednak ofiar w ludziach. Pochodzenia tych pocisków względnie miejsca wystrzału dotąd nie wyjaśniono.

AMERYKAŃSKA POLICJA ZAMIAST WOJSKA OKUPACYJNEGO

Według jeszcze nie potwierdzonych wiadomości z Waszyngtonu, w ciągu 1947 roku amerykańskie wojska okupacyjne w Niemczech, Austrii, Japonii i na Korei, mają być zastąpione przez jednostki żandarmerii, która pozostawałaby pod nadzorem ministerstwa spraw zagranicznych.

Powędrowali tam gdzie należy NOWI „PENSJONARIUSZE” MIELENCINA

Sypią się kary na szkodników

Decyzją Kompletu orzekającego Komit. Specjalnej zostali skierowani do obozu pracy, na wniosek poszczególnych delegatur, za przestępstwa działalności, noszącej cechy szkodnictwa społeczno-gospodarczego.

- 1) ZIELIŃSKI JERZY, dyrektor Komunalnej Kasy Oszczędności Wąbrzeży, na przeciąg 18 miesięcy.
- 2) MIŚKIE JÓZEF z Łodzi, wice dyrektor KKO Wąbrzeży na 15 mies.
- 3) CIECHANOWICZ MARCELI, Solice - Zdrój, wicedyrektor KKO Wąbrzeży na okres 15-tu miesięcy.
- 4) OSTROWSKI JAN, Solice - Zdrój, urzędnik Centrali Zbytu Porcelany, Fajansu i Wyro-
- 5) bów Szklanych w Wąbrzeżu na 2 lata obozu pracy.
- 6) RÓŻYCKI STEFAN z Wąbrzeża, kierownik tejsze Centrali Zbytu, na 18 miesięcy.
- 7) ZIOŁKOWSKI STEFAN, współwłaściciel przedsiębiorstwa „Biura Zakupu i Sprzedaży Ziemiopłodów i Wyrobów Mącznych” w Warszawie, na 12 miesięcy.
- 8) ROGOWSKI ANTONI, współwłaściciel tegoż przedsiębiorstwa na 18-cie miesięcy.

Co wykazały dochodzenia

W toku dochodzenia zostało stwierdzone, że Zieliński jako dyrektor KKO Wąbrzeży wspólnie z wicedyrektorem — Miśkiem i Ciechanowiczem — otworzyli Ostrowskiemu w KKO Wąbrzeży konto czekowe na zł. 500.— i w przeciągu 3-ech miesięcy honorowali jego cze ki wbrew obowiązującym przepisom i bez należytego zabezpieczenia na kilkadziesiąt tysięcy złotych. W ten sposób, finansując transakcje spekulacyjne Ostrowskiego, dopuszczali się szkodnictwa gospodarczego i przyczynili się do upadku Ostrowskiego handlu łańcuch kowego.

Ostrowski Jan, jako urzędnik Centrali Zbytu Porcelany, Fajansu i Wyrobów Szklanych w Wąbrzeżu spóźniając się z wyzwyki cen porcelany, wysłał na początku 1947 roku w porozumieniu z kierownikiem tej Centrali — Różyckim i Ty skiewiczem — wagon porcelany z Wąbrzeża do Warszawy, wartości: 1.500.000 zł. bez zapłaty i zabezpieczenia, w celu spieniężenia go na wolnym rynku, pomimo zaka-

- 9) KUBIŃSKI JÓZEF, urzędnik zamieszkały w Rembertowie obaj za machinacje z towarami, przeznaczonymi do planowego rozdzielu.
- 10) ŁOSZAK KAROL z Giżycka, urzędnik, powołany do obozu pracy za to, że sprzedając jako kierownik powiatowego oddziału PUR w Giżycku dwa konie repatriantom, zatrzymał dla siebie część uzyskanej kwoty w wysokości zł. 16.800.—, które — po ujawnieniu faktu — zwrócił na bywcom.
- 11) Miłczarek Feliks z Głowna.
- 12) Kowalski Stanisław z Głowna w obu wypadkach zarządzono konfiskatę urządzenia gorzelni.
- 13) Dąbska Antonina, Dmosin pow. Eżeszyn.
- 14) Dowojko Wincenty, Koniewo gmina Zalesie.
- 15) Kucy Edward, kupiec z Jarosławia — za potajemne garbowanie skór. Urządzenie garbarń oraz skór skonfiskowano.

STANDARD 12, SECTION 10-2

Sygnaliści

TYGODNIOWY DODATEK LITERACKI TRYBUNY ROBOTNICZEJ

Józef Sieradzki

Chybiony zarys dziejów

Eugeniuszowi Kwiatkowskiemu wolno było być liberałem. Wolno mu żyć najwyżej — uznaniem dla „SWOBODY INICJATYWY PRYWATNEJ”. Wolno mu powołać prawo jako element nadrzędny w stosunku do czynników ekonomicznych. Wolno stawiać ponad inne wartości — cechy psychiczne. Produkować najbardziej dowolne twierdzenia, myśli, tezy, oświećlenia wydatków historycznych.

Wolno mylić się, błędzić, popełniać otwarte grzechy w rozumieniu ścisłej nauki historycznej. Wolno mu, jak każdemu pisarzowi i w ogóle człowiekowi w Polsce, być idealistą w sensie filozoficznym i tym bardziej idealistą w pojmowaniu historii.

WSZYSTKO TO JEST JAŚNE. Ale zgola nie zrozumiałe jest, że Eugeniusz Kwiatkowski „Zarys dziejów gospodarczych świata” (Część pierwsza od starożytności do wybuchu wielkiej rewolucji francuskiej) — wydany został przez Państwowy Instytut Wydawniczy (Warszawa 1947).

Z Eugeniuszem Kwiatkowskim jako historykiem niepodobna zgodzić się nie tylko gdy się jest materialistą historycznym. Weźmy na chybił trafił kilka przykładów jego historiografii.

„Historia zawiera w sobie i inne (poza Arabami — przyp. JS.) przykłady wybuchowego powstania wielkiej i ekspansyjnej organizacji państwowej i to w warun-kach najmniej oczekiwanych i gwałtownego samouniostwienia takiej potęgi” (podkreślenie nasze).

„Z punktu widzenia trwałości narodowej kultury pierwsiści narodowe są znacznie mocniejszą spoiłem (niż religia — przyp. JS.) One działają jak potężny biegun elektromagnetyczny, nakładający wszelkie linie ciężkie dośrodkowo. One izolują swoją własną kulturę od innych, odrębnych narodowo twórców, tworząc mocną zapórę przed rozprzeczaniem się energii narodowej”.

Albo: „Bartera północna i zachodnia (od Wilkigów i Arabów — przyp. JS.) tej Europy formującego się średniowiecza jest ruchoma i luźna, ale agresywna i dynamiczna. Chwilami może się wydawać, że stanowi ona część składową organizmu europejskiego, że funkcjonuje wedle tych samych praw i identycznych tendencji i cięży nad Europą jak substancja radioaktywna, wydzielająca fale emanacji elektronowej, atakujące od morza całe potężne kontynenty, pogrąża zarówno słowiańskie jak germańskie i romańskie”.

A ponizej: „Oto siła jednocząca narody europejskie, oto uświadomiony interes ogólnonarodowy, pleczętujący się tępą papieską, podejmując próbę rozbięcia tego właśnie stałego pierścienia, który od morza otoczył tak szczerze kontynent, dojrzejący stopniowo do nowego ekspansji cywilizacyjnej. Symbolem kościoła i państwa wyznacza punkt dla ataku. Jedyny, który symbolizuje ona cele: religijny i polityczny. Jest to najslabszy punkt oporu w pierścieniu mułmudarskim i najbardziej jednoczący punkt ataku dla narodów kontynentalnej Europy”.

Widać, aby z lekka zanalizować ten ostatni fragment, — wypływały krzyżowe miały jedynie cele polityczne i religijne. Gospodarczych celów ani przyczyn nie było. „**SILA JEDNOCZĄCA NARODY EUROPEJSKIE**”. Tak myśli Kwiatkowski o Europie w XI wieku. „Uświadomiony interes ogólnonarodowy”. W 1905 r. na soborze w Clermont, gdzie papież Urban II przemawiał do rycerstwa. Albo w tychże latach, gdy Piotr z Amiens uprawiał propagandę belkotu. „Uświadomiony interes ogólnonarodowy, pleczętujący się tępą papieską. Np. za Fryderyka II, którego papież nakładał klątwę za to, że Hohenzollern nie kwapił się do krucjaty. Owe interes — podejmuje (sic) próbę rozbięcia tego właśnie stałego pierścienia”.

„notracając o najwyższe patetyczność z frazeologizmem”

„CHLEBA NASZEGO POWSZEDEJNEGO”

(Fragmenty sztuki Jerzego Ronarda Bujańskiego)

Rozpoczynamy druk fragmentów sztuki scenicznej opracowanej przez Jerzego Ronarda Bujańskiego, podług powieści Jana Wiktor: „Wierzy nad Sekwaną”.

W powieści tej potraktowano problem emigracji, wędrowności polskich chłopów za chlebem w okresie międzywojennym. Jerzy Ronard Bujański w tej sztuce ukazuje z niezwykłą ekspresją tragedię ludzi, którzy pokrzywdzeni w kraju, pozabawieni ziemi na rzecz utrzymywanej podówczas wielkiej własności szli na tułaczkę i poniewierkę do Francji i innych krajów. Sztuka Jerzego Ronarda Bujańskiego p. t. „Chleba naszego powszedniego”, powinna być wystawiona na scenie polskiej ze względu na wielką wartość dokumentarną dopiero co minionego czasu i wysokie walory artystyczne.

Podajemy z niej dwa fragmenty sceniczne. W jednym z najbliższych numerów „Sygnaliści” ogłosimy kilka jeszcze fragmentów tej sztuki.

TARG NA LUDZI

POCZEKAŁNIA KOMISJI EMIGRACYJNEJ:

(Jedrek przepycha się przez zbitą gromadę. Wali do drzwi pokoju Komisji).

Woźny: (do starego). Wam też mówię. Stój tam, aż cię zawołają. Porządek musi być. Tu — brać — wchodzić. A nie — to...

Głosy: Widzicie — jeszcze jednego diabła przyniesli — mało nas. To ci habria w obtaganych portkach. Spekulant!

Jasiek: (potrząsnął przez Jedrka). Chami! Tu nie pastwisko.

Jedrek: Będziesz co dyskował, to — lu!

Jasiek: Widzicie go! Dziadowski rekrecie, spróbuj.

Jedrek: Ja ci dam rekrecu! Nie siep się. Dość wychlapałem krwi na tej sakramentowej wojnie — mogę chyba teraz starać się o pracę. Co —

Jasiek: Dziwuj się. Ja też gniłem w okopach.

Jedrek: Tośmy się dorobili przez te lata. Ledwieśmy kości pozbił. Dobre to.

Jasiek: Pewnie. Widzę brachu, żeś morowy.

Jedrek: Twardy z ciebie drań. Z daleka?

Jedrek: To się wi... Buty tak samo umęczone jak człowiek. Od świtu siedłem.

Jasiek: Coś się tak zapatrzył? Rozbieraj się. Zwało! Łachy paskiem zwiąż, żeby ci się nie za-traciły.

Jedrek: Buty tak samo umęczone jak człowiek. (Światło gaśnie).

B. POKÓJ KOMISJI.

Lekarz: Idźcie już. Nam potrzeba tego ramię do pracy, a wasze ręce to rączki do fortepianu, a nie do kilofa.

Prezes: Następny!

Stary: Ady pante — ja też chcę żyć.

Sekretarz: Wszyscy nie mogą „pracować”. Ktoś musi odpoczywać.

Stary: Zlitujcie się — ja — ja — chcę — — — (belkot — ślania się do nogi lekarza).

Lekarz: Wynosicie się!

Prezes: Następny!

(Światło gaśnie).

POCZEKAŁNIA KOMISJI EMIGRACYJNEJ.

Woźny: (Wyrzucając z listy) Franciszek Dąb.

Dąb: (mały — prawie dziecko) jest!

Woźny: Ty po co?

Dąb: Do roboty.

Woźny: Dzieci nie biorą.

Dąb: Mam lata.

Woźny: A tatę masz?

Dąb: Niemom.

Woźny: A mamę?

Dąb: Niemom.

Woźny: Bocian cię przyniósł.

Wśród mężczyzn — wielu żołnierzy z orzelkami na beretach, z naszywkami „Poland” na ramieniu, zamiast wracać do polskich kobiet, dają wyraz swemu ognistemu temperamentowi wobec cór chłodnego Albionu. Muzyka, tańce, zabawa.

A u wylotu Hyde Parku, koło Marble Arch — trybuny niezliczonych mówców, owo swoiste ludowe targowisko idei, w którym najszersze masy Anglików otrzymują swą parlamentarną zaprawę, czy też raczej uczą się puszczać mimo uszu wszelkiego rodzaju sprzeczne poglądy, nie reagując na nie wcale. W każdym razie — to nader swoisty wykwit tradycji angielskiego liberalizmu i angielskiej flegmy, niemożliwy i nie do pomyślenia gdziekolwiek

której Murzyn — wspaniały mówca, jak większość jego rodaków, przekonyuje zebranych, aby w imię chrześcijańskiej miłości bliźniego przekreślił wszelkie różnice rasowe i traktował jego braci, jak równych sobie. „Murzyni są przecież najbliższymi narodowościami, wchodzącą w skład brytyjskiej wspólnoty narodów”. To samo usiłuje wytmuszyć obok słuchaczom Żyd ze związku byłych żydowskich kombatanów. „**WALKA Z ANTY-SEMITYZMEM I FASYZMEM**” — głosi sztyl na trybunie.

A oto zbliża się malownicza grupa — Armia Zbawienia w charakterystycznych mundurach i kapeluszach. Dama w balzakowskim wieku wyznaje zebranym, jak to

daleko Murzyn — wspaniały mówca, jak większość jego rodaków, przekonyuje zebranych, aby w imię chrześcijańskiej miłości bliźniego przekreślił wszelkie różnice rasowe i traktował jego braci, jak równych sobie. „Murzyni są przecież najbliższymi narodowościami, wchodzącą w skład brytyjskiej wspólnoty narodów”. To samo usiłuje wytmuszyć obok słuchaczom Żyd ze związku byłych żydowskich kombatanów. „**WALKA Z ANTY-SEMITYZMEM I FASYZMEM**” — głosi sztyl na trybunie.

A oto zbliża się malownicza grupa — Armia Zbawienia w charakterystycznych mundurach i kapeluszach. Dama w balzakowskim wieku wyznaje zebranym, jak to

tu i ówdzie antysemitom wysoce. „Gdy będziecie głodni, stanicie się barbarzyńcami i nikt was nie będzie powołał!” Złosiła przycinki tłum i gwizdy przerywają co chwila te filipiki chwalec amerykańskiego imperializmu, i wreszcie bardziej konkretne pytanie „**WHO PAYS YOU?**” („Kto cię płaci?”) kładzie kres jego wypowiedzi.

Nieco na uboczu przedstawiciel angielskiej partii komunistycznej wykazuje z żelazną konsekwencją, że polityka zaprzeczania się Ameryce, podporządkowania się planowi Marshalla, stanowi nie tylko niebezpieczeństwo dla niepodległości kraju, lecz włączenie się w łańcuch

środku lampy na druczku. Gdzieś niedaleko przecieka woda).

Jasiek: Głód chyba z całej wojny.

Konwojent I: Tu hiszpany, tu murzyni mieszkali, to i wy możecie.

Jedrek: Żeby ino dziś tu przeno-cować, a jutro... (Barak zapomniał się. Padają jak muchy tu i tam. — Druga część sceny przedmienną się).

Głosy: Jesć dajcie!

Dzień cały bez kawałka chleba. Zdechnąć przyjdzie z głodu.

Przewodnik: To nie nasza rzecz. Tu mówią tak, a tam inaczej mówili. — Cygaństwo! Żeby ich.

Ścisnijcie się — będzie ciepło. (Wsuje).

(Zwolna głosy przydechają. Takt deszczu. Zrywa się wicher).

Modlący się: Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj — Chory: Jezusie — pić — dajcie pić — ogień mnie pali — pić.

Modlący się: O matko, oredowiczko, pocieszycielko strapionych — — —

Chory: Jezusie, nie opuszczaj mnie, Jezusie... (Wszystko uciicha. Jakiś robotnik wypycha z kąta, obchodzi grupę w milczeniu. Siada na plecaku w środku baraku).

Jakiś robotnik: Tyle narodu znów na poniewierkę przyszło. Toście do raju przyjechali?

Jasiek: Co chcesz?

Jakiś robotnik: Prawde chce wam powiedzieć. Ja przeciw wy-zyskowi i krzywdzie.

Jedrek: Ty — — —?

Jakiś robotnik: Każdy z was był na wojnie?

Głosy: Co byśwa nie byli. Ja byłem cztery roky. A ja od początku.

Jakiś robotnik: I co masz za to? Tyle samo, co ja. Kopnął potem i kurz.

Jedrek: Co! Spój! — wszędzie, aby ino na złość człowiekowi.

Jakiś robotnik: Przeglanieli od kuli do kuli. No i — wywalczyli wolność. Zrobiliś, co trza było. Masz swoją nagrodę. Ziemie i dwory i fabryki. W twojej po-soce świnię się paprzą. Teraz wolno ci zdechnąć z głodu.

Jedrek: Co tam! Ja jestem do roboty.

Jakiś robotnik: Przyjechałeś bracie do raju. Będziesz miał raj — Kiedy kilof wypadnie ci z garści, to tyż pod kościół pokuszy-kasz tyle ci zostawia siły żebyś mógł łapy po grośki wyciągnąć.

Jedrek: Po co se odrazu chęć psuć! Do diabła z twoimi nauka-mi!

Głosy: Już gorzej nie będziemy mieli. Tutej zawdy o chleb lat-wiej. (Coraz większy wicher).

Jakiś robotnik: He — po zaro-bek przyszliśmy. Krew zdrowa z Polski wywoż — a co za to? Zgniłki, kalestwo, strupy zawie-niły w parę papierków.

Inny robotnik: W Polsce też mógłby być chleb. Ziemia jest — kopanie są nieprzebrane bogactwa — — —

Jakiś robotnik: Prawde mówisz, ino ludzie nie chcą tego słuchać.

Jedrek: Prawde mają świnię w chlewie, kiedy im gospodarz przyniesie żarcie w szafiku, a gospodarz ma też prawdę, kiedy zabije i tłuszczeni ich, gembie se omaci.

Jakiś robotnik: Powiem wam co wasz czeka...

A cierpliwi Angliści, dziewczęta w jaskrawych kostiumach i dziwacznie ubrane angielskie staruchy wysłuchują, zadają pytania i idą dalej — być może posłuchać głosu przedstawiciela „stowarzyszenia ezoteryków” („Esoteric society”), tłumaczącego kościół, płynące z ży-wota na tamtym świecie. Spirityzm bowiem jest tu ogromnie w modze. W powszedni dzień w ruchliwym centrum Londynu można zauważyć dostojnych gentlemów, obwiszonych dużymi tablicami, które głoszą sławę jednego z niezliczonych towarzystw spiritystycznych. I w Hyde Parku ich przedstawiciele cieszą się olbrzymim powodzeniem.

Tak aż do późnego wieczora, gdy kuglarze idą zamykają swe budy-jarmarczne, biorą na plecy swe przenośne trybuny i odchodzą, pozostawiając miejsce tym, w których władaniu są późnym wieczorem i nocą parki londyńskie — zakocha-nym. Do nich należą ławki, a na-wet — dla większej wygody usta-wione ławki, a przede wszystkim zielona murawa, której jest w parkach londyńskich tak wiele, że wszyscy zachłani z całego miasta muszą tu znaleźć ustronny kątek dla siebie. I nie znajduje się żaden strój moralności, ani też trawników, który by usłował ich przedpędzić.

Czasem tylko londyński police-man polika głową i natychmiast odwrócić wzrok, gdy oczy jego spó-krzy na dyskretnie na dwójku ludzi, którzy nie potrzebują nikogo — tylko siebie nawzajem, księżyc i murawę, która nie wyda, nie zdradzi...

~ KRYSTYNA POZNANSKA

O LONDŃSKICH PARKACH

indziej, pod inną szerokością geograficzną. Oto zachwala swój towar księzko z Catholic Action Guild. Z niewątpliwym ferworem i swadą przekonuje zebranych wokół niego, że jedynym przedłożeniem i wyrazieniem woli Chrystusa na ziemi jest papież i Watykan — a kościół katolicki jedynym właściwym kościołem. Ale to się nie wszystkim słuchaczom podoba. Uważam w swych angielskich u-uczach angielską lady pyta: „May I have a suspicion?” („Czy wolno mi mieć podejrzenie”) — wywołując tym pytaniem powszechną weso-łość. Inny zaś gentleman wyraża wątpliwość co do roli papieża w czasie wojny.

Lecz idmy dalej do trybuny, z

Wczasy pracownicze w przem. hutniczym

Centralny Zarząd Przemysłu Hutniczego posiada w administracji 70 domów wypoczynkowych, zgrupowanych w 55 ośrodkach administracyjnych. Poszczególne huty nie posiadają domów wypoczynkowych przeznaczonych

4712 robotników może korzystać z wczasów

CZPH dysponuje obecnie 2356 miejscami. Jeżeli liczbę miejsc podwoimy, biorąc pod uwagę 2 czternastodniowe turnusy, to liczba osób mogących skorzystać z wyjazdu na wczasy do domów wypoczynkowych wyniesie 4712. Tymczasem według statystyki, jaką uzyskaliśmy w Referacie Wczasów Działu Socjalnego C. Z. P. H., w miesiącu czerwcu wyjechało do ośrodków wypoczynkowych 1972 pracowników fizycznych, 1254 — umysłowych i 205 członków rodzin. Ogółem 3431 osób. A więc okazuje się, że w miesiącu największego natężenia pragnących wyjechać na wczasy — 1281 miejsce w domach wypo-

Frekwencja w domach wypoczynkowych

Znacznie gorzej przedstawia się frekwencja w domach wypoczynkowych w pierwszych miesiącach br. W styczniu np. skorzystało z pobytu w domach wypoczynkowych pracowników fizycznych, umysłowych i członków rodzin — 1127 osób, w lutym — 1310, w maju — 1085. Z powodu martwego sezonu trwającego od 15 marca do 15 kwietnia, w marcu przebywało w domach wypoczynkowych tylko 275 osób, a w

Stosunek procentowy pracown. na wczasach

A teraz weźmy pod uwagę ilość procentową w stosunku do ilości zatrudnionych w hutnictwie pracowników fizycznych i umysłowych. Na 104923 pracowników fizycznych, wyjechało na wczasy 1972, w tym samym czasie na 14624 pracowników umysłowych — 1254 nie biorąc w rachubę 205 członków rodzin, o których nie wiemy, — czy byli to członkowie rodzin robotników czy urzędników? Wprawdzie Dział Pracy przy

Na wczasach

NOWINY GOSPODARCZE Z CAŁEGO ŚWIATA

...w Anglii

TYDZIEŃ ubiegły nie przyniósł wielkich zmian na horyzoncie gospodarczym. W Anglii przyjęty został wniosek rządowy w sprawie walki z kryzysem, otrzymawszy nieznacznie większą. Postulaty opozycji mają być rozpatrzone przez rząd dopiero po wakacjach. Lordowie mają czas!

CIEŻKA sytuacja w Brytanii po garstają jeszcze złe zbiory. — W pol. Rudej emulowano obecnie politykę, która nie znalazła jednak zainteresowania angielskich inwestorów; w rezultacie kurs jej spadł poniżej kursu emisyjnego. Dowodzi to braku zaufania dla poczynań finansowych rządu.

...we Francji

SYTUACJA WE FRANCJI zadziwiła się poważnie przez odmowę rządu honorowania umowy CGT z pracodawcami. Do konkretnych negocjacji nie doszło jeszcze, gdy robotnicy oczekują zmian w rządzie po odbywającym się obecnie kongresie SFIO.

...w Stan. Zjednoczonych

STANY ZJEDNOCZONE uważają, jak widać, że nie mają już nic do stracenia w opinii Europy; z tego powodu, iż rzekomo „zdemotywany” konserw. „L. G. Farber” zostanie w najbliższym czasie oddany Niemcom, jest świadym zerwania maski. — Również w tym kierunku zmierzają ostatnie wykłady „Wilhelm von Oppel”. B.

da one produkować wyłącznie samochody. Z przewidzianej ilości 1.500 wozów rocznie zaledwie 500 pójdzie na eksport. Reszta znajdzie zastosowanie w samych Niemczech. — Mają też Niemcy w najbliższym czasie otrzymać amerykański kredyt na zakup angielskiej bawełny (mimo, że niedawno otrzymali bawełnę z Egiptu).

A CO SŁYCHAĆ w samych St. Zjednoczonych? — Departament Rolnictwa zażądał od farmerów rozszerzenia arealu o 28,5 mil. ha do co najmniej 30 milionów r. 1948. Biorąc pod uwagę, że polityka „dobroczynności” amerykańskiej dobrze wyśrubowała ceny na zboże, farmerzy zapewne posłuchają apelu.

FIRMA „General Motors” zwiększa w zawrotnym tempie swą produkcję. W pierwszym półroczu r. b. wyprodukowała ona 821.928 samochodów, wobec 263.294 w pierwszym półroczu r. b.

Przemysł samochodowy USA przeprowadził ostatnio rewizję cen: samochody osobowe stanowią o 17 dol. na sztuce, ciężarowe natomiast droższe o 100. Wynika to ze zmian w cenach surowców i półfabrykatów.

STANY ZJEDNOCZONE postawiły do dyspozycji importerów 1.197 „tonów” z. zboża na miesiąc wrzesień. Z tego Niemcy otrzymają ponad 255 t. t., Włochy 149 t. t., Anglia 75 t. t., Francja — 71, Austria — 34. Z czego państw otrzyma mniej niż 100 t. — Większość importerów

Kto utrudnia osiedlanie zdemobilizowanych żołnierzy na Ziemiach Odzyskanych?

P o tych, którzy zawsze stawiali sprawy społeczne czy państwowe ponad prywatną korzyść, w pierwszym rzędzie należy zdemobilizowanych żołnierzy WP. Gdy jedni handlowali, „kombinowali”, robili majątki, gdy dla innych, najpoważniejszą była „przeprawa”, nie narazając się, usprawiedliwiane „wielką ideą obrony przed biologiczną zagładą narodu” — ci nie myśleli o sobie.

Obecnie im była myśl nie tylko powiększenia, ale nawet ochrony swego majątku, odsunęli na drugi plan nawet własne rodziny, żony i dzieci, bo widzieli jeden cel tylko przed sobą: walkę o niepodległość kraju. Walkę o nową, lepszą Polskę.

Toteż mądra była decyzja Rządu osadzenia tych ludzi na pograniczu, do komu bardziej może naród zaufa, jak nie tym, którzy dowiedli szczerą, nie przyrzeczeniami, jak b. d. d. drogą jest dla nich sprawa Polski.

Myliłby się bardzo każdy, kto by sądził, że rola osadnictwa wojskowego kończy się na objęciu i zagospodarowaniu opuszczonych gospodarki, że osadnicy tworzą jakąś „uprzywilejowaną nową ka-

Osadnictwo wojskowe — ważny odcinek naszego wału granicznego

Skuszanie też „Rzeczpospolitą”, w dniu 5 bm. pisał: „Osadnictwo wojskowe stanowi mocny i ważny odcinek naszego wału obronnego, naszych granic zachodnich nad Odrą i Nysą. Ktoż może być lepszym gwarantem jak nie osadnik wojskowy, wieczorajszy żołnierz, który nie szczędząc trudu, i znoju wyznaczył obecne granice Polski”.

Zdawał sobie z tego sprawę Rząd, rozumiał społeczeństwo, jedynie nie mogło tego pojąć niekiedy ludźle w terenie. Zamiast ułatwić akcję osiedleńczą, zamiast cieszyć się, że na Ziemiach Zachodnich przychodzi wartość ludzka, często zbyt często utrudniał im osiedlenie, utrudniał zatem pracę, traktując ich, biurokratycznie.

Czymże im inaczej tłumaczyć można liczne listy żołnierzy zdemobilizowanych, napływające do naszej Redakcji.

Zarząd Miejski nakazuje opuścić mieszkanie

Jakże inaczej tłumaczyć moż-

Górze ob. Jakimiakowi Janowi, który razem z trzema synami wstąpił w Lublinie jako ochotnik do Wojska Polskiego. Jeden syn zginął pod Dreznem, drugi był ciężko ranny, trzeci w roku 1945 zwolniony z wojska jako małoletni. Czy temu ojcu nie należy się mieszkaniu, by mógł otworzyć swój warsztat rzemieślniczy? („Tryb. Czyt.” z dn. 12. 7.)

B. porucznik WP nie może otrzymać dachu nad głową

Oto zdemobilizowany por. WP. ob. Zander Bartłomiej z Bielska oznaczony licznymi orderami, m. in. Krzyżem Grunwaldu i Krzyżem Walecznych, który brał udział w walkach o Warszawę, w walkach nad Nysą. Stracił on żonę, ośmioro synów i cały majątek, obecnie naprosto stara się o posadę, której dostać nie może, bo ma 61 lat, na próżno prosi o mieszkani. Ob. Zander pisze do nas: „Ja co straciłem wszystko i nie mam gdzie głowę położyć, chodzę głodny i tużam się z kąt w kąt. A przecież nie mogę iść jako porucznik WP zebrać”.

...I PUR i Starostwo odmawiają pomocy

Ob. Błażejowski Jakub był żołnierz 10 Sudeckiej Dywizji Piechoty. Pożyty pientędzy na drogi i przyjechał z piśmem nadania gospodarstwa na teren osadnictwa wojskowego 10 D.P. do Lwówka — po to, by zostać rzymskim przez urzędnika PUR-u i odesłaniem do Starostwa w Starostwie powiedziano mu, że nie ma wolnych miejsc (choć jak pisał do nas — były) i posłał na 16 kilometrów pieszko do Miłosnej. W Miłosnej powiedziano, że lepsze domki są dla nie dla niego i pokazano mu taki, że ob. Błażejowski zrezygnował z osiedlenia na Ziemiach Odzyskanych.

Oto parę faktów wynotowanych z teczek „Trybuny Czytelników” — Mówia sam za siebie. Do tego nie dodać nie możemy. Chyba to jedno; mniej podziwiałem i uczucie podziwu do ludzi, którzy w siebie w chwilach decyzji dających dali wszystko, byśmy dziś w wolnej Polsce mogli budować jasną przyszłość.

O osadnictwie niektórych ludzi do tego, tak ważnego zadaniu nie świadczy nie tylko podane wyżej fakty, ale i to, że w dniu 12 lipca swracaliśmy się zarówno do Referatu Kwaterunkowego Zarządu Miejskiego w Wąbrzychu prosząc o wyjaśnienie sprawy ob. Kubińskiego, jak i do Starostwa Powiatowego w Kamiennej Górze z prośbą o interwencję w sprawie ob. Jakimiaka oraz powiadomienie nas jak sprawie załatwiono. Do dnia dzisiejszego nie otrzymaliśmy żadnej odpowiedzi. Dlatego dziś oświadczamy:

Nie wolno pomijać zdemobilizowanym żołnierzem

Nie wolno pomijać zdemobilizowanym żołnierzem nie wolno gasić wiary i zapalać ludzi chętnych do pracy zasłużonych i potrzebnych. — Tych, którzy to czynią, całe społeczeństwo musi ich odebrać i nie możliwości decydowania w tak ważnych sprawach. Jak osadnictwo na Ziemiach Odzyskanych. Tego wymaga dzisiaj racja stanu.

Zwiększamy eksport mebli do Anglii

Na podstawie zawartej w r. ub. umowy handlowej polsko - angielskiej Centralny Zarząd Przemysłu Drzewnego zobowiązał się dostarczyć do Anglii mebli na sumę 258 tys. funtów szterlingów.

W myśl tej umowy mieliśmy wysłać 46 tys. kompletów sypialnych, 2.982 jadalne, 2 tys. foteli, 64.444 krzesła kuchenne, bukielowe oraz 82.131 krzesła wyścigowe dębowych. Wartość dotychczas wy-

Co się działo w Ravensbrück

Hrabina Bortnowska przed sądem

Przed Sądem Okręgowym w Warszawie zakończył się proces MARII BORTNOWSKIEJ. Została ona skazana na trzy lata więzienia i pozbawienie praw obywatelskich na okres 2 lat oraz konfiskatę mienia.

Wśród szeregu procesów różnego rodzaju renegatów sprawa ta wyróżnia się i zasługuje na specjalne omówienie.

Hrabina Maria Bortnowska pochodzi z arystokratycznej rodziny i przed wojną udzielała się dużo społecznie. Podczas okupacji została osadzona w obozie koncentracyjnym w Ravensbrück, gdzie Niemcy mianowali ją blokową. Po wojnie „ofiara obozu” została kierowniczką biura informacyjnego Polskiego Czerwonego Krzyża.

I oto nagle w marcu bież. roku na podstawie oskarżenia sześciu byłych więźniarek obozu w Ravensbrück Maria Bortnowska została aresztowana i wytoczono jej sprawę.

Przewód sądowy obfitował w wiele sensacyjnych momentów. Historia sądownictwa mało znana, w których zeznania świadków były tak sprzeczne ze sobą. W pierwszych dniach trudno było wprost zorientować się komu dać wiarę: świadkom oskarżeni, którzy jak np. Maria Pancerkowska stanowczo twierdziły, że Bortnowska zjechała się nad wspólnymi więźniarkami, była je, zabierała jedzenie i zmuszała do najcięższej pracy, szkanując na każdym kroku, czy też świadkami obrony, którzy przedstawiali oskarżoną jako „anioła miłosierdzia”, dzięki któremu udało się im przetrwać oboz.

Obozowa ciepłarnia dla arystokracji

Bortnowska dążyła do stworzenia w małej części bloku swojego rodzaju obozowej ciepłarni, gdzie pod jej ochroną miało przeżyć obozowe towarzystwo. Tu mówiono po francusku, kobiety z tej części baraku oskarżona broniła przed Niemcami, pomagała w różnego rodzaju obozowych „kombinacjach”, chroniła je od transportu, śmierci, wymieniając numery więźniów — słowem robiła wszystko to, co polska patriotka, działaczka społeczna, jako blokowa robić powinna.

Nad szarą masą można się zniecać

Świadek Nowotkowska, Łęczyska, Neumark, Pawlińska i in. opowie o tym, jak oskarżona zachowywała się w tej drugiej („gorszej”) części bloku. Nie szczędziła „szarej masie” jak je pogardliwie nazywano, wyzyskiwała i bicia pasem. Wypadała je o trzeciej rano na apel, używała do najgorszych robot.

Wszyscy świadkowie oskarżenia zgodnie stwierdzili, że Bortnowska okradła masę więźniarek z produktów, zbierała nawet śmieć zupy — aby dokarmiać swoje koleżanki. Podczas gdy stare siwe kobiety posyłano do najcięższej pracy, przyjaciółki Bortnowskiej, młode, zdrowe i lepij odżywione odpoczywały w bloku, wspominając po francusku dawne, złote czasy i pod pieczą blokowej — wierząc w przetrwanie obozu.

Wymowa wyroku

Wyrok zapadł. Sąd w motywach wyroku stwierdził, że oskarżona otrzymuje trzy lata więzienia — to jest najniższy wymiar kary przewidziany ustawą — ponieważ uważa, że chociaż wina Bortnowskiej dowiedzioną na jej wcale pełni, to jednak niezależnie od pobudek, dokonana ona również dużo dobrego, pozostawiając części więźniarek przetrwać oboz.

Współpraca aktywna bratnich partii robotn. w Toruniu

Wspólne zebranie rozszerzonych aktywnych miejskich PPR i PPS w Toruniu zgromadziło ponad 500 działaczy bratnich partii robotniczych. W swych przemówieniach przedstawiciele

władz wojewódzkich PPR i PPS podkreśliły znaczenie ostatnich uchwał Rady Naczelnej dla utrwalenia i pogłębienia jednolitego frontu klasy pracującej w Polsce i wytyczenie wspólnej linii działania obu bratnich partii robotniczych.

W wyniku ożywionej dyskusji zebrani uchwalili rezolucję, w której postanawiają m. in. zwoływać wspólne zebrania na wszystkich szczeblach organizacyjnych obu partii oraz wyeliminować z szeregu partii robotniczych elementy wrogie socjalizmowi robotniczo-chłopskiemu. W rezolucji podkreślono również konieczność utworzenia specjalnych kursów w celu podniesienia świadomości ideologicznej działaczy obu partii.

Radio

OGÓLNOPOLSKI PROGRAM ROZGŁOSIŃ POLSKIEGO RADIA na niedzielę, dnia 17 sierpnia 47 r. 6.55 Sygnał. 7.00 Muzyka. 8.00 Dziennik. 8.50 Pogadanka Zw. Polskich Rodzin Radiowych. 10.00 Aud. regionalna. 11.00 Koncert zyczeń. 11.35 Koncert rekl. 12.05 Poranne symfoniczne. 13.30 Niemcy w wojnie. 13.40 Aud. dla świetlic wiejskich. 14.25 Chwila Biura Studiów. 14.30 Zagadki radiowe. 14.40 Teatr Wyobraźni. 15.20 Aud. dla dzieci. 15.40 Arty. i piosenki polskie. 16.02 Czw. 16.42. 16.12 Przegląd tańców. 16.48 Z życia kulturalnego. 16.50 Aud. polska. 17.00 Podwieczorek przy mikrofonie. 18.15 Recenzja. 18.25 Aud. rozrywkowa. 18.50 Aud. literacka. 19.00 U naszych przyjaciół. 19.30 Aktualności. 19.50 Koncert. 20.30 Aud. rozrywkowa. 21.00 Dziennik. 21.30 Muzyka. 22.05 Wład. sportowe. 22.15 Muzyka taneczna. 23.00 Wład. dziennika. 23.10 Wład. sportowe. 23.30 Muzyka. 24.00 Hymn.

Niedziela

17

SIERPŃ

Jacka, Bonifacego

Wschód słońca — 4.58
Zachód słońca — 20.25

TAK BYŁO:

17. 8. 1914 r.

Ofensywa rosyjskiej armii gen. Rennenkampa na Prusy Wschodnie. W działaniach Rosjanie osiągnęli znaczne sukcesy, docierając do rejonu Góldap—Stalupiany. Niemiec ki gen. Priettwitz nie odważył się na decydującą bitwę.

17. 8. 1929 r.

Pierwszy lot prof. Piccarda do stratosfery.

Minuta

Poludniową Francję nawiedziła plaga szarańczy. Wiośniacy wioski Dastudette walczyli całą noc z nadlatującymi rojami szkodników.

REPORT

Redaguje: JOZEF PRUTKOWSKI

* Olimpiada chemików, która odbywa się na stadionie chorzowskim przy słabej frekwencji publiczności i ogromnej frekwencji startujących jest pierwszą tego rodzaju imprezą w Polsce. Chemicy, siatkarze i koszykarze rozgrywali mecze, chemicy muzykanci przegrywali na swoich instrumentach, chemicy organizatorzy z trudem dawali sobie na ogromnym boisku radę. Z lekkoatletycznych wyników na uwagę zasługuje świetny wynik Kiszki na 100 metrów — 10.9 (czas mierzony przez dwu sędziów SI. OZLA na fatalnej błędnie). Równocześnie startują kolare na szosie, piwcy na Bugli, bokserzy i piłkarze na stadionie Ruchu (Nigdy jeszcze na Ruchu nie było tyle ruchu i tak mało publiczności).

* Zagraniczni tenisistów w Polsce. Wspaniała inicjatywa prywatna katorwickiej Pogoni po ciężkiej pogoni za wizami, dewizami i innymi drobnościami jest już gotowa do przyjęcia gości. Najlepsi zawodnicy już rozstawieni, trybuny i korty przygotowane, zawodnicy ślasy również.

Sędziowie biorą ostatnie lekcje angielskiego. Wszystko już jest przewidziane, oprócz wyników.

* Wyjazd akademickiej reprezentacji Polski na mistrzostwa świata do Paryża został odwołany. Powód nr 1: brak dewiz. Powód nr 2: brak szans.

Nie jada nawet szermierze, którzy mieli bronić tytułu mistrza w szabli. Jedynie Nawrocki, który przypadkowo wyjechał do Paryża wcześniej i czeka na resztę, będzie reprezentował nasze barwy, indywidualnie. Podobno Nawrocki opracowuje w przerwach monografię szermierki polskiej. Tytuł tego dzieła brzmi: Królowie szermierki od Włodysławskiego do Nawrockiego.

Ryszard Wright

60
SYN AMERYKI

Tłumaczyła WANDA MELCER

I nagle, tak nagle, że dreszcz przeszył obecnych, biała jakaś, wiotka istota pojawiła się w drzwiach za Daltonem. Była to pani Dalton, o szeroko rozwartych, kamiennych oczach, o rękach uniesionych ku wargom, o rozstawionych długich i białych palcach. Płwnica rozświetliła się nagłym blaskiem tuzina srebrzystych gruszek.

Płynąc, jak duch, pani Dalton zeszła bezszelestnie po schodach i stanęła u boku męża, za nią posuwał się jej wielki, biały kot. Jedną ręką wspierała się lekko na balustradzie schodów, drugą zatrzymała w pół ruchu w powietrzu. Pan Dalton nie obejrzał się, nie poruszył, położył tylko lekko rękę na jej ręce przy balustradzie, nie spuszczaając oczu z dziennikarzy. Tymczasem wielki, biały kot zsunął się cicho ze schodów, jednym ruchem skoczył Biggerowi na ramiona i tam się rozsiadł. Bigger stał cicho, czując, że kot go zdradził, że napiętnował go, jako mordcę Mary. Próbował go ostrożnie strząsnąć, nie nie pomagało, pazury trzymały się mocno kurtu. Znow zaświeciło mu w oczy złowroże światło, wiedział teraz, że dziennikarze zrobili jego zdjęcie z kotem na ramieniu. Jeszcze raz spróbował się uwolnić i wreszcie mu się to udało. Kot zeskoczył i zaczął się ocierać o jego nogi. Do diabła, czyż nigdy mnie nie zostawi? Pan Dalton mówił: dalej:

— Panowie, możecie robić zdjęcia, ale poczekajcie chwilę. Tylko co dzwoniłem na policję, prosząc o natychmiastowe zwolnienie Erlone'a. Podajcie do publicznej wiadomości, że nie mam zamiaru go oskarżać. Jest to bardzo ważny punkt i powinien być ogólnie wiadomy. Przypuszczam, że wasze gazety zajmą się tym.

Czyżby podejrzenia zaczynały się odwracać od Jana, myślał Bigger? A co by się stało, gdyby teraz próbował

W „PAŁACU POD BLACHĄ“

kandlerskiej, ważący około pół kilograma, z czasów Jana III (1676), z wyłożonymi herbami ziem. Nosił król ten ciężar za swoim litym pasem. Byłoby niemało kłopotu, gdyby teraz nasi dostojnicy mieli nosić przy sobie tego rodzaju pancerze.

Sięgam do jednej z ksiąg z XVI wieku, oprowianej w cieleca skórę, o renesansowych, wytłaczanych rysunkach. Znajdują się w nich instrukcje dla polskich posłów, wy

jeżdżających za granicę i protokoły ich audyencji u władców państw, przy których zostali akredytowani. Inna z ksiąg zawiera korespondencję z przedstawicielami mocarstw rozbiorowych w Warszawie oraz zbiór korespondencji z polskimi placówkami zagranicznymi: Londyn, Berlin, Petersburg Wiedeń i t. p. Zachowały się też tzw. Księgi Rachunkowe, w których skrupulatnie odnotowane zostały wydatki skarbu królewskiego

go, związane z przyjęciem przedstawicieli państw obcych. Ciekawość dziennikarza każe mi zajrzeć do środka. Wyraźnie można odczytać, że poseł hiszpański, który przybył w 1601 roku z orderem Złotego Runa dla Zygmunta III, otrzymał jakieś wyszukane frykasy i gatunki win. W innym miejscu, w ordynacji zaopatrzenia dziennego, dla posła moskiewskiego i jego otoczenia dowiadujemy się, że przewidziane było 16 baranów, 50 jałówek, 200 kur i t. p.

Zadanie konkursowe nr 11

Do kogo należy rower?
(Właściciela zaznaczyć strzałką)

— No; po tym włamaniu będziemy mogli nareszcie kupić sobie samochód.

POSĄGI
bez
PIEDESTAŁU

□ Na premierze „Demi — monde” Dumasa syna, był także obecny Dumas ojciec. Po przedstawieniu spytano go:

— „Mistrzu, pan zapewne przyznał się do sukcesu tej sztuki?”

— Przyczynił się? Sukces wyłącznie mnie można zawdzięczać!

— Jak to. Czy ta sztuka to pański płód?

— Nie, ale autor.

— Flegmatycznie usposobienie Anglików obrazuje następujące zdarzenie.

Tamiza wylała. Woda zalewała domostwa. W pałacu bogatego lorda woda wdarła się już na schody i zalewała pokoje. Flegmatyczny lokaj John brnąc w wodzie, puka do gabinetu swego pana, otwiera drzwi i z całym spokojem anonsuje:

— Tamiza, proszę jaśnie pana!

Sztuka Stefana Majkowskiego „Osobiste porachunki”, nie spotyka się w Katowicach z bar

duzo wielkim powodzeniem i pełnymi kompletami.

Jesli chodzi o jej walory literackie „nie powiem tak, nie powiem nie”, jeśli chodzi o filozofię zawartą w „Porachunkach”, powiem — nie, jeśli chodzi o walory sceniczno-rozrywkowe, powiem — tak.

Sztuka jest zmontowana lekko, dowcipnie, szczerze, dowcipnie sytuacyjnie, kilkakrotnie na najwyższym poziomie.

Autor dokonał sztuki nie lada: nie kokietując kultuśno-miejszczyńskiej publiczności żadnymi aluzjami z dziedziny opo

Słowa przyjaźni pisane na jedwabiu

Pieczolowicie przechowywane są różne traktaty zawierane przez Polskę z innymi państwami. Oto np. traktat z roku 1439, zawarty z królem duńskim — Erikiem, traktat „Grzymułtowski” z Moskwą w 1686 r. Dalej traktat przyjaźni polsko-tureckiej z roku 1624, na którym widoczny jest rysunek — znak cesarski t. zw. tугra. Na długim wąskim papierze jedwabnym chan tatarski, to chłamsz wyraził w roku 1392 swoją wielką przyjaźń do Władysława Jagiełły. Należy zaznaczyć, że starych dokumentów wschodnich, tatarskich, perskich, tureckich i t. p. posiada archiwum ponad 800. Jest to jeden z najbogatszych zbiorów na świecie.

Ciekawych i o wielkiej wartości dokumentów jest bardzo dużo. M. in. zachował się oryginał przywileju koszyckiego z 1374 roku, oryginał Statutu Łaskiego oraz dokument z roku, w którym Stany Pruskie wypowiadają posłuszeństwo Krzyżakom i oświadczają, że tylko król polski jest ich władcą.

Istnieje też cały komplet listów w związku z wyprawą wiedeńską Sobieskiego, jak np. list cesarza Leopolda i bułla papieska do Jana III z prośbą o pomoc. Następnie listy gratulacyjne dworów europejskich po zwycięstwie nad Turkami.

Wymienić też by należało dużo, bardzo bogaty komplet ilustracji dóbr wraz z opisem kremlu, ciężarów, obowiązków, począwszy od 1564 roku do końca XVIII wieku. Oprócz tego listy wydatków na fortyfikacje Kemińska Podolskiego oraz księgi utrzymania dworu królewskiego za czasów Zygmunta Starego.

Z zatem opuszczam to cudowne miejsce, gdzie całe wieki zebrały się, aby służyć piśmiennemu dokumentem ku chwale swego narodu.

PORACHUNKI OSOBISTE

ci politycznej zmusił te publiczność do entuzjastycznych oklasków, poruszając delikatnie niektóre problemy naszej nowej rzeczywistości, uniknął patosu a tych parafrazesów ekspedientki (Lubińska) powieściopisarza (Marr) dało się łatwo przeznaczyć podpiśnięcie miłym czołowiek dialogów „mocno zakorzenionym warszawskim „cwanactwem” pana wydawcy (Nowosielski).

Kwartet aktorski dźwięczał harmonijnie, każdy z partnerów nastrojony był na właściwy

DEPESZA FOTOGRAFICZNA Z Z. S. R. R.

W Państwowym Wielkim Teatrze Z. S. R. R. w Moskwie odbyła się premiera „Borysa Godunowa”.

Pierwszy raz wystawiono tę operę w Wielkim Teatrze 16 kwietnia 1888 roku.

Od tego dnia — aż do 1935 roku wystawiono „Borysa Godunowa” 224 razy.

Na zdjęciu znakomity artysta Związku Radzieckiego Aleksander Pirogow w roli Godunowa.

— Z FRONTU WALKI —
O TEATR DLA MAS

OBYWATELU REDAKTORZE!

„Apele „Trybuny Robotniczej” odnoszą nie tylko pożądaną skutki, ale wywołują oddźwięk czasem zupełnie niespodziewany. Kilka dni temu na Wasz apel o uprzystępnienie robotnikom teatru, postawiono nam do dyspozycji bilety bezpłatne. Nigdy jednak nie przypuszczaliśmy, że akcja ta dotrze do „Wesołego miasteczka” w Chorzowie-Batory.

„Wesołe miasteczko” w Chorzowie-Batory składa się z kilku karuzeli i huśtawek, jednej kolejki smocznej i myślni diabelskiej. Miasteczko ma swojego „Króla”, nie koronowanego, tylko Pawia Króla, który zainicjował wspólnie ze swoimi „poddanymi” Szczygłym, Karwatem, Szedzielczem Dzierżawą bezpłatną zabawę w „Wesołym miasteczku” dla dzieci robotników, skupionych na półkoloniach w Batory i Związku Koksowni w Chorzowie-Batory.

„Co może Parnell, to my też” — oświadcza ob. Król i wydał 800 biletów dla wszystkich dzieci półkolonii na przejażdżkę smoczą kolejką, diabelskim młynem, karuzelą itd. Tyle krzyków radości „Wesołe miasteczko” dawno nie widziało, dlatego też inicjatorem należy się za tę niecodzienną niespodziankę uznać.

Oddział Kult. Ośw. Huty Batory

pał czy Prus?) czy etyczny? Nie ma intelektu, ma nos. Ten nos zastępuje mu nieomni mogą. Wydawać wie o „chwytach”, ma poczucie aktualności. W tym miejscu autor rozprawy o delikatnej bitwie z niewiastami ludźmi na niewiastach stanowiskach ale jego rachunki rozpłynęły się w rymy i happy-endzie.

Mimo wszystko autor „Osobistych porachunków” również walczył o „chwyt” skoro wybrał na bohatera sztuki wydawcę biznesmana. Okazuje się, że różne gliksmany, gebetneri i Książki, Awizy, Watty interesują już nie tylko szczeruplone grupe producentów ale i ostrych reszce konsumentów.

NOWOSIELSKI odegrał w dawce kapitalnie. W wydawcy nikt nie wydawał książki, nie biuro wydawał ekspedientki za maż (za siebie!) publiczności wydawał się mimo wszystko najsympatyczniejszy z owych czwórki.

LUBIŃSKA czarująca aktorka znana już z filmu „Dziękuję ci z Pawlaka”. „Dzień chłocha”, „Pałac na kółkach” i innych — udowodniła swą moc i że trzech aktorów sztuki może się w niej naprawdę kochać.

Naturalna, pełna wdzięku, wydobyła ze swej troche nie

sekweny psychologiczne, staci, dużo ciepła. Była czarująca, przekonująca i wzruszająca.

JERZY MARR, nie powiem tak, nie powiem nie. Słabo wygłasza film polskiego, dobre momenty ma i słabe. Niewątpliwie mankamentem jest przeakcentowanie niektórych blachy powiedzeń i o tego podkreślanie ich, szcze jakimś gestem czy uśmiechem. Ale tym błędem akcentu może śmiało podzielić się z tym.

WRONKI ratuje pewnie nieznaczne zresztą niedociągnięcia, bardzo dowcipnymi uwagami na temat krwawości oświaty. Poza tym on jeden tylko może brode.Chociaż nie. Nie tylko on. Podobna broda maia również niektóre dowcipy tej bardy przyjemnej i wesołej sztuki.

KRONIKA KULTURALNA

* Po przerwie wakacyjnej Państwowy Teatr W. P. w Łodzi zainicjuje cykl przedstawień dla dzieci komedią Zablockiego „Czy w załotach”.

(c. d. n.)